

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - היתרים – תמליל

תיק מספר 2022/0331.02

מאיר בלבן 0, נווה יעקב

מספר הוועדה : 121

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : כ"ח בחשון תשפ"ו (19.11.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : נלי צדוק

שעת תחילת הוועדה : 9: 50

שעות סיום הוועדה : 18: 55

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר אליעזר ראוכברגר:

שרית,

שרית כהן:

כן, אני אתכם,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו עוברים לתיק מספר 1 בסדר היום התנגדויות, תיק מספר 2022/331.2, זה נווה יעקב, קדימה.

שרית כהן:

אוקי, הבקשה היא, בנווה יעקב, ברחוב מאיר בלבן, זה במגרש אחד ע"פ תוכנית 452490, היתר הבנייה המקורי לשני הבניינים הופק ב - , הופק והבניין, הבניינים כעת בבנייה כעת (לא ברור) 134 יחידות דיור, והיום מבקשים להשלים את ה - , את שתי הקומות העליונות, אני אציג את זה ולהוסיף עוד 6 יחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

ולהוסיף קומות גם או בלי להוסיף קומות?

שרית כהן:

שתי קומות השלמה ל - , הנה, יש לנו את זה כאן, קודם כל מבקשים פה את ההשלמה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, זה רק השלמה מה שיש,

שרית כהן:

6 יחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

למה? הנה בצד השני,

יוחנן וייצמן:

מפלסים, מה מבקשים? אני רוצה להבין,

שרית כהן:

מה שבאדום כאן, זה

יוחנן וייצמן:

מה שבאדום?

שרית כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה,

אריאל גולן:

שתי קומות,

שרית כהן:

שתי קומות מעל,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל הבניין זה,

שרית כהן:

חתך מסוים של הבניין.

יוחנן וייצמן:

הוא פה.

שרית כהן:

משלימים את הדירוג,

אליעזר ראוכברגר:

משלימים את הגובה של זה,

ישראל קלרמן:

לכמה מגיעים אבל?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) קומות.

ישראל קלרמן:

14,

יוחנן וייצמן:

14 כן. איפה הכניסה? את יכולה להראות לנו, לקשקש אפילו עם העכבר שנייה.

שרית כהן:

רגע, לא, לא, סליחה רגע, פשוט זה מצגת.

יוחנן וייצמן:

אם יש פה פלט, אין בעיה, אם יש פה פלט.

ישראל קלרמן:

נכנסים, נו מה?

יוחנן וייצמן:

אם נכנסים פה, אז מאה אחוז. אם נכנסים פה.

צביקה אסולין:

היא אמרה שיש איזה אוטובוס פה, נוסע לתל - אביב, אין נהג, הם שואלים כשהם מגיעים,

נלי צדוק:

אבל הם אומרים שלא הגיעו כולם.

יוחנן וייצמן:

אפשר לראות את התוכנית פיתוח?

שרית כהן:

כן, אני מזכירה שזה היתר שכבר נתנו, ה - ,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרית כהן:

הבקשה הזאת היא רק ל - ,

יוחנן וייצמן:

זה מאושר מה שכעת.

שרית כהן:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה מובן, עד הכול בסדר.

שרית כהן:

כן, הנה זה,

יוחנן וייצמן:

איפה הכניסה לבניין שאגב הם מבקשים? זה השאלה הראשונית.

שרית כהן:

זה, זה כאן,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרית כהן:

זה כאן,

יוחנן וייצמן:

באיזה קומה יש את (לא ברור), אחד או (לא ברור)?

שרית כהן:

איזה מפלס? בוא נראה, המצגת, סליחה רגע, פשוט אתם קצת מסתירים לי, בוא נסתכל בחדך פה,

יהודה פרוידגר:

נווה יעקב,

יוחנן וייצמן:

הכניסה היא מקומה 1 או מקומה 3?

שרית כהן:

זהו, אני לא יודעת להגיד, בוא נפתח את התוכניות עצמן, כנראה. זה נראה שזה מקומה אחת, אבל אני לא,

אליעזר ראובברגר:

יש הבדל טופוגרפיה?

שרית כהן:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

את התב"ע,

אליעזר ראובברגר:

זה שמה, זה שמה זה ישר, אין שמה הבדלי טופוגרפיה.

יהודה פרוידיגר:

נראה לי של (לא ברור) משהו.

ישראל קלרמן:

מה? איפה? לא,

אליעזר ראובברגר:

זה מה שאמרתי לו, זה ישר.

יוחנן וייצמן:

אבל אתה רואה,

שרית כהן:

הנה זאת ההשלמה,

ישראל קלרמן:

זה הכניסה,

שרית כהן:

אתם רואים את ההשלמה?

יוחנן וייצמן:

15,

יהודה פרוידגר:

מאיר בלבן, זה?

אריאל גולן:

כן, (לא ברור) את זה?

יהודה פרוידגר:

מאיר בלבן, או בכחול?

שרית כהן:

זה 14 קומות,

אריאל גולן:

כמה קומות? מה הבעיה?

שרית כהן:

תזכרו בבניין שבו מבוקשת תוספת, זה 14 קומות, היא פורסמה הקלה, הזאת.

ישראל קלרמן:

זה הבעיה,

שרית כהן:

זה בהקלה,

אריאל גולן:

בסדר, עד 15 קומות בלבן.

ישראל קלרמן:

אריאל, תצא החוצה תחזור כשתהיה, תשתה מים.

אריאל גולן:

לא, אנחנו בעד.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, מה? מה? אז מהבקשה?

שרית כהן:

אז הבקשה היא להשלמה של שתי קומות, תוספת 6 יחידות דיור, ועל הבקשה הזאת פורסמה הקלה, והוגשו התנגדויות, ההתנגדויות מתייחסות לגובה הבניין ומספר הקומות שישתירו נוף, אוויר וייצור עומס באזור, אני, אני לא רואה, איזה שהיא דחייה. הבניין כבר מאושר,

אליעזר ראוכברגר:

מה שאני לא מצליח להבין זה, השני שזה אותו דבר,

שרית כהן:

והבניינים המתנגדים הם 4 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

זה מגיע לאותו גובה, ושמה זה 12.

ישראל קלרמן:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

הבניין ליד.

אריאל גולן:

12, ופה (לא ברור), הלאה.

יוחנן וייצמן:

היתר קודם,

ישראל קלרמן:

זה ההיתר הקודם אריאל, מה אתה מדבר?

שרית כהן:

כל מה שבצהוב,

אליעזר ראוכברגר:

זה באותו גובה,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

והיא הציעה שם רחוב, אז איך פה זה 14, ופה זה 12.

שרית כהן:

נכון, ועל זה הם קיבלו,

יוחנן וייצמן:

אתה רואה את המפלסים?

אליעזר ראוכברגר:

אני רואה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, בוא נבין,

אריאל גולן:

אתה רואה שני מגדלים?

יוחנן וייצמן:

זה שני מגדלים שונים.

אריאל גולן:

לא נכון,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה שני בניינים שונים,

שרית כהן:

זה אותו בניין,

אריאל גולן:

זה אותו בניין, רגע תחליטו,

שרית כהן:

זה אותו בניין, שני מגדלים, זה מגדל אחד, זה מגדל שני.

אליעזר ראוכברגר:

זה אחד, וזה אחד?

שרית כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

רגע,

יוחנן וייצמן:

יש בניינים,

אליעזר ראוכברגר:

מי? מי משחק עם זה?

שרית כהן:

הנה, שנייה רגע,

יוחנן וייצמן:

כמה בניינים יש?

אליעזר ראוכברגר:

אפשר בבקשה לא לשחק עם זה ?

שרית כהן:

בחתך.

יוחנן וייצמן:

בחתך זה מה שאני ראיתי,

אריאל גולן:

תגיד לי, היא לא שומעת.

שרית כהן:

חתך, לחתך.

אליעזר ראובברגר:

סליחה, אפשר בבקשה לא לשחק עם זה?

שרית כהן:

חתך.

אליעזר ראובברגר:

תודה. שימי את זה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

יופי. זה מה ש - ,

אליעזר ראובברגר:

זה בניין וזה בניין? או שזה 4 בניינים?

שרית כהן:

לא,

יואל שבת:

לא, שתי בניינים,

ישראל קלרמן:

שתי בניינים,

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור),

שרית כהן:

חתוך דרך,

אליעזר ראוכברגר:

זה בניין וזה בניין?

יואל שבת:

כן, כן,

שרית כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אז זה אותו דבר,

שרית כהן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

איך יכול להיות?

שרית כהן:

מה זאת אומרת?

יואל שבת:

לא, נקודת,

ישראל קלרמן:

לא, בבקשה הוא רוצה עוד שתיים, תראה,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

אומר, הם אומרים,

אליעזר ראוכברגר:

שאלו שם הפרשי טופוגרפיה,

ישראל קלרמן:

בחלק מהם, אליעזר, בחלק מבלבן יש, בחלק,

אליעזר ראוכברגר:

שאלתי אותו,

ישראל קלרמן:

כניסה, לא, הכניסה היא, לכן אני רוצה לדעת איפה זה אתה יכול את ה - ,

פנחס רוטנברג:

איפה שאין לך בעיה.

יואל שבת:

את יכולה בבקשה לעשות זום – אין? זום – אין, לא זום – אווט.

אליעזר ראוכברגר:

יש לך שם. לא, לא, יש לו שמה כבר, את הגובה הזה.

יואל שבת:

לא, תסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

אם זה, רגע שנייה, אם זה אותו בניין, זה הבניין, יש את הגובה הזה, זה לא בניין אחר.

יוחנן וייצמן:

זה בניין אחד, זה בניין אחד?

אריאל גולן:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, כן.

יוחנן וייצמן:

ונכנסים מפה?

אריאל גולן:

מפה,

יוחנן וייצמן:

יש לנו גם שמה,

אריאל גולן:

מפה גם אפשר להיכנס, זה אותו בניין,

יוחנן וייצמן:

אפשר להיכנס את זה היום?

אריאל גולן:

אי-אפשר מכאן,

ישראל קלרמן:

איך מפה, מה פתאום, אי-אפשר מפה.

שרית כהן:

עכשיו זה שמים,

אליעזר ראוכברגר:

זה בניין אחד,

אריאל גולן:

את הבניין הזה,

אליעזר ראוכברגר:

זה הכניסה,

יוחנן וייצמן:

זה וזה, וזה קומת הכניסה, אז הכול בסדר.

יואל שבת:

טוב,

ישראל קלרמן:

זה לא במסך, (לא ברור) מה?

אריאל גולן:

מהכניסה העליונה,

שרית כהן:

אנחנו רצינו להראות את התוכנית, אנחנו רוצים להראות את הפיתוח,

יוחנן וייצמן:

זה הכניסה,

אליעזר ראובברגר:

אתה רואה פה שהוא (לא ברור),

שרית כהן:

נכון.

יוחנן וייצמן:

בוא נראה,

שרית כהן:

אתם רוצים לראות את הפיתוח?

אריאל גולן:

בוא נראה את הפיתוח, את תוכנית הכניסה, יש מעבר?

יוחנן וייצמן:

בוא נבין מה קורה שם, אפשר גם, לייזר,

שרית כהן:

כאן מבוקשות הקומות, כאן הקומות.

ישראל קלרמן:

יש לו מצגת. לא, שמה יש שם שתי קומות מעל, לכן אין אישור.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

ישראל קלרמן:

תשאל אותה, שרית, אחרי האישור הזה של הקומה הזאת, יש עוד שתי קומות.

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

הבקשה מה? רק לאשר?

שרית כהן:

שתי קומות בחלק מהבניין,

יוחנן וייצמן:

חצי בניין היה גבוה,

ישראל קלרמן:

לא הבנתי,

יוחנן וייצמן:

וחצי ככה?

שרית כהן:

כן,

יוחנן וייצמן:

איך זה קרה?

אליעזר ראוכברגר:

הבניין היה ככה,

שרית כהן:

הבניין היה מדורג,

אליעזר ראוכברגר:

הבניין היה ככה, מדורג, עכשיו משלימים.

שרית כהן:

אני אסביר לך, כי מותר 12 קומות,

דוברת לא מזוהה:

זה החתך הזה,

שרית כהן:

יוצר 12 קומות עד כאן, ועוד שתי קומות,

אריאל גולן:

וזה משנה להם.

יואל שבת:

לא, לא, רק מוסיפים, מוסיפים שתי קומות,

שרית כהן:

12 אושר, ועוד שתיים.

אריאל גולן:

אולי מצד אחד,

יואל שבת:

תחשבו שבבנין,

אליעזר ראוכברגר:

רק חצי בניין, בחצי בניין.

יואל שבת:

תחשבו שבבנין הזה, שתי הקומות העליונות, היו בנסיגה. חצי מהקומות,

שרית כהן:

נכון, בדיוק.

יואל שבת:

עכשיו משלימים את שתי הקומות האלו,

אליעזר ראוכברגר:

כמו החצי השני של הבניין,

יואל שבת:

כן,

ישראל קלרמן:

והכניסה מאותו מקום? והכניסה, והכניסה מאותו מקום?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

שרית כהן:

לא משתנה כלום,

ישראל קלרמן:

והכניסה מאותו מקום?

יואל שבת:

הכניסה נשארת אותו מקום,

שרית כהן:

לא משתנה שום דבר.

יוחנן וייצמן:

לא משתנה שום דבר, למעט בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

שרית כהן:

למעט ה - ,

ישראל קלרמן:

אז על מה ההתנגדויות?

יוחנן וייצמן:

בוא נראה,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה,

שרית כהן:

אז אני,

אליעזר ראוכברגר:

רוצים לשמוע אותם.

יוחנן וייצמן:

בוא נראה, בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

קודם כל, קודם כל למדנו את התוכנית, (לא ברור),

שרית כהן:

התנגדויות של עומס,

אליעזר ראוכברגר:

בואי תקראי להם, בואי נשמע אותם,

שרית כהן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שגם הם לא הבינו, למרות שהם הבינו, מתנגדים בסדר, בסדר,

יוחנן וייצמן:

לא, חלק מההתנגדויות לא מתייחסות לגובה כמו לזה, לחץ שייוצר וכולה.

שרית כהן:

שנייה אני חושבת שהמתנגדים פה.

אליעזר ראוכברגר:

על המסך.

שרית כהן:

אלי, אלי שב פה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אשר ברק, בבקשה אדוני, תציג את ההתנגדויות.

דובר לא מזוהה:

רגע אבל הוא הסיר את ההתנגדות.

עו"ד אשר ברק:

לא, לא, לא מסיר את ההתנגדות בינתיים, אדוני.

עו"ד אורי ימין:

מה זה בינתיים? הוא כתב מכתב שהוא הסיר את ההתנגדות,

עו"ד אשר ברק:

רגע אולי, לא, אולי תנו לי לדבר, ואחרי זה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מראה לי מכתב, הוא בא, איך אומרים? במכתב ברגליו. בה מכתב ברגליו, אז,

עו"ד אורי ימין:

לא, הוא כתב מכתב אליכם, שהוא מסיר את ההתנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני רוצה לשמוע את זה ממנו,

עו"ד אורי ימין:

אנחנו יצאנו מנקודת הנחה שאין התנגדות, אחרת היינו הולכים לבית הדין, ומוציאים לו עוד פעם צו.

אליעזר ראובברגר:

אוקי,

עו"ד אורי ימין:

אז מה? הוא בא במפתיע,

אליעזר ראובברגר:

בוא תן לו לדבר. בסדר? תודה. כל כך,

עו"ד אשר ברק:

בלי להפריע. ההתנגדות שהוגשה היא בעצם חוסר סמכות של מגישי התוכנית. מגישי התוכנית הגישו את התוכנית וחתמו בשם הבעלים,

אליעזר ראובברגר:

זה התנגדות שהוגשה,

עו"ד אשר ברק:

שהוגשה,

אליעזר ראובברגר:

בחוסר סמכות של מגישי התוכנית?

עו"ד אשר ברק:

נשלח את זה מחדש, בסדר?

שרית כהן:

בעלים בבניין,

עו"ד אורי ימין:

הוא בעלים,

אליעזר ראובברגר:

לא שמעתי אותך, תחזור, בבקשה.

עו"ד אשר ברק:

אני אתחיל מהתחלה, בסדר?

אליעזר ראובברגר:

כן,

עו"ד אשר ברק:

אנחנו, אני מייצג את ה - , בעלים בהתקשרות של להסכם של הפינוי בינוי. עכשיו הבעלים הפקידו בידי היזם, ייפוי כוח על מנת שהוא יוכל לחתום על תוכנית, אבל התוכנית שהוא היה אמור לחתום עליה, היא הייתה צריכה להיות תוכנית שהיא תואמת בעצם להתחייבויות שיש לו כלפי הבעלים. לבעלים נודע שהתוכנית יש בה,

אליעזר ראובברגר:

מי זה הבעלים? הבעלים זה הדיירים.

עו"ד אשר ברק:

אני מדבר על הבעלים, דיירים בעלים, הדיירים זה דווקא זה לא נכון להגיד דיירים, דיירים זה גם שוכרים, אנחנו מדברים על הבעלים, בעלי הזכויות. עכשיו הבעלים בעצם נוכחו לראות, אנחנו אני ראיתי את זה בעצמי, שהתוכניות שהוגשו הן תוכניות שאינן תואמות להתחייבויות שיש ליזם כלפי הבעלים. בהתאם פנינו ליזם, ולא פעם, ולא פעמיים, ולא שלוש, אינספור פעמים, ואמרנו שאנחנו אוסרים עליו להשתמש בייפוי כוח ולהגיש את התוכנית. הלך היזם ובניגוד להסכמתם של ה - , לבעלים, והגיש את התוכנית בכל זאת, כשבעצם הוא משתמש בייפוי כוח, כשהוא מפר בעצם את ההתחייבויות שיש לו כלפי הבעלים. מה שקרה זה ש - , בהמשך, אתם איתי?

ישראל קלרמן:

כן, לגמרי.

יהודה פרוידגר:

כן,

עו"ד אשר ברק:

בהמשך מה שקרה זה שהצדדים הגיעו לבית הדין, יש סעיף בוררות, והייתה הסכמה מגיעים לבית הדין, מה שקרה זה שבית הדין בעצם כפה על הבעלים, לשלוח בעצם את ההודעה לעיריית ירושלים, לוועדה המקומית, שאנחנו מסירים, שהבעלים מסירים כאילו את ההתנגדות שלהם, והמחשבה הייתה שבית הדין גם יכריע בין היתר באותם אי - התאמות, ויברר את הסוגיה הזו בבית הדין. מה

שקרה שזה לא התברר בבית הדין, עד עכשיו, אני רואה לנכון יותר להגיד שהדברים כן הובאו לבית הדין, אבל בית הדין עדיין לא החליט, לכן הבקשה שלנו היא מאוד פשוטה. אנחנו לא רוצים שהוועדה הזאת תכריע בעניין של התוכנית. עד שההסתייגויות שיש לבעלים, והטענות שיש לבעלים, יתבררו ויוכרעו ע"י בית הדין, וייתכן מאוד מקווה שזה גם מה שיקרה, כי החריגות שמה של היזם בתוכנית הן מאוד משמעותיות, הוא חרג מההתחייבויות שיש לו כלפי הבעלים, ואני יכול גם להביא כמה דוגמאות להציג,

יהודה פרוידגר:

בית הדין חילק את הפסק שלו לשני חלקים,

עו"ד אשר ברק:

הוא עדיין לא נתן פסק דין, הוא חילק,

יהודה פרוידגר:

אבל אתה אומר שהוא אמר לכם לבטל את ההתנגדות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הדיון לא הסתיים עדיין?

עו"ד אשר ברק:

הדיון לא הסתיים, לא הסתיים,

יהודה פרוידגר:

אבל אם לא הסתיים, למה הורדתם את ההתנגדות? למה חתמתם על הסרת התנגדות אם הדיון לא הסתיים?

דוברת לא מזוהה:

אני יכולה לענות?

יהודה פרוידגר:

כאילו, אם, לכאורה בהיגיון אומר בית הדין, תשמעו,

עו"ד אשר ברק:

אז אני אענה לך, אני אענה לך,

יהודה פרוידגר:

רגע, אני רוצה להסביר את השאלה, בהיגיון אומר בית דין לאנשים, אתם תורידו התנגדויות, ופה יהיה איזה שהוא שינויים בתוכנית, לפי מה שיראה לנו, בסוף (לא ברור) את התוכנית הזאת, מחכים לתוצאה הסופית, רואים את השינוי בתוכנית, ואז מורידים את ההתנגדויות, זה נשמע כאילו שבת הדין אמר לכם תורידו התנגדויות. ואז הסרתם את ההתנגדות, ועכשיו אתה אומר ידונו על הבינוי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אנחנו (לא ברור) תראו על בית הדין, זה בערך,

עו"ד אשר ברק:

אז לא, זה לא המצב. מה שקרה ההנחה של כולם הייתה, שעד שההתנגדויות יתבררו, אז בית הדין גם יהיה אחראי בסוגיות האלה, באי – התאמות שאנחנו מדברים בתוכנית,

יוחנן וייצמן:

ואם הסדר יהיה הפוך?

עו"ד אשר ברק:

סליחה?

יוחנן וייצמן:

אנחנו ניתן החלטה, וככל שהיא לא ברת ביצוע,

עו"ד אשר ברק:

אני הייתי, לטובתכם הייתי אומר שלא תעשו את זה מסיבה מאוד, רגע, שנייה, שנייה, מסיבה מאוד פשוטה, הייתי אומר לכם לא לעשות את זה, תניחו, בוא נניח לרגע, שה - , שבת הדין יחליט שאכן צריך לתקן את התוכנית, אז מה? אחרי שתקבלו החלטה, אז נחזור פה לשוב לוועדה כדי שהוועדה תכריע שוב בתיקונים? הרי זה לא יעיל אפילו, מה שצריך לעשות,

אליעזר ראובברגר:

אני רוצה לשאול אותך לפני כן, כמה בעלים יש ב - ?

דובר לא מזוהה:

30.

אליעזר ראובברגר:

יש היום במצב הנכנס 30 יחידות דיור?

עו"ד אשר ברק:

32.

אליעזר ראוכברגר:

ואתה יש לך ייפוי כוח מכמה?

עו"ד אשר ברק:

מכולם, מה זאת אומרת?

אליעזר ראוכברגר:

מכולם?

עו"ד אשר ברק:

בוודאי,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, טוב.

עו"ד אשר ברק:

עכשיו אני חושב שלטובת העניין בעצם, כדי שנהיה גם יעילים, אז עדיף שהוועדה לא תיתן שום החלטה שהיא, בית הדין יחליט, ואנחנו מקווים שהוא יחליט בכל יום, בזמן הקרוב, בית הדין יחליט בעניין של, של גם הסוגיות של אי – התאמה בתוכנית, ובהתאם היזם, ובהתאם היזם אם נידרש לתקן את התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, שמענו, אוקי, תודה. לוברוביצר תרצה. לא נמצאת. שרית, את יכולה להקריא בבקשה את ההתנגדות שלה?

שרית כהן:

כן.

אריאל גולן:

התנגדויות נעבור אחד אחד.

עו"ד אשר ברק:

היושב ראש אני ארצה להוסיף משהו, אני רוצה להוסיף עובדה,

אליעזר ראוכברגר:

רק על הנושא של החריגה מהייפוי כוח,

יהודה פרוידגר:

אני מתנגדת,

אליעזר ראוכברגר:

לא לגבי, מה שאני אומר, לא, גובה כל מיני דברים כאלה,

עו"ד אשר ברק:

אני רוצה להוסיף נקודה שהיא חשובה, והיא מרכזית כאן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד אשר ברק:

הפנייה שלי היום, שבעצם אני מושך את ההתנגדות שלי בעצם את ההסרה של ההתנגדות. היא נעשית על דעתו של בית הדין, כלומר אני פועל כאן,

אליעזר ראוכברגר:

או כן או לא,

עו"ד אשר ברק:

בית הדין,

אליעזר ראוכברגר:

לא הבאת לנו,

עו"ד אשר ברק:

מלכתחילה פעלתי בשם בית הדין,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) בית הדין, לא כלום, אז בוא דבר בשם עצמך, לא בשם בית הדין.

עו"ד אשר ברק:

אני מדבר בשם בית הדין, למה? יש, אני יכול להראות את הנספח, נספח ביד,

אליעזר ראוכברגר:

יש לך מסמך בשם מבית הדין שהוא מבקש,

אלדד רבינוביץ':

אפשר לראות את זה?

אליעזר ראוכברגר:

שמאשר לך, אני לא ביקשתי ממך עזרה, גברת.

עו"ד אורי ימין:

תראה לנו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אני שואל האם יש לך מסמך מבית הדין?

עו"ד אשר ברק:

בבקשה.

עו"ד אורי ימין:

תראה לנו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, תראה לנו.

יוחנן וייצמן:

בסדר. הוא צריך לקבל את זה, אבל שלא ידבר איתם,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

עו"ד אשר ברק:

זה לא לדבר, זה הבורר (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

זה לא משנה,

עו"ד אשר ברק:

זה לא בית הדין, זה לא בית הדין, זה פשוט (לא ברור), זה רמאות זה,

אליעזר ראוכברגר:

גם לא כתוב פה שאנחנו, שאנחנו עושים זה, זה לא עניין של המהות, סליחה.

עו"ד אשר ברק:

סמכות על הוועדה,

דובר לא מזוהה:

כל הבניין הזה (לא ברור), זה לא רמאות?

עו"ד אשר ברק:

שנייה, שנייה,

דובר לא מזוהה:

לקחת הכול זה לא רמאות? אז מה רמאות? לקחת את זה מאנשים,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה תעביר את זה ל - ,

דובר לא מזוהה:

השתלטת שמה על השטח, וזה לא קשור?

אליעזר ראוכברגר:

תעביר את זה בבקשה לאיך קוראים לזה? לעו"ד שלהם.

ישראל קלרמן:

ביחס (לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, שרית בבקשה.

עו"ד אשר ברק:

לעניין מה שאדוני אמר, לבית הדין אין סמכות על הוועדה הזאת, ברור שהוא לא יכול להורות לוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא יכול להורות, הוא יכול לבקש, אבל הוא גם לא מבקש.

עו"ד אשר ברק:

מה זאת אומרת לא מבקש? זה כתוב ברחל ביתך הקטנה שם.

אליעזר ראוכברגר:

אני קראתי את זה, אני יודע גם לקרוא,

עו"ד אשר ברק:

זה לא הדייר שמייצג את הבעלים, אלא שיש לב מה שנאמר שמה.

אליעזר ראוכברגר:

זה יש פער גדול בין, בין המסמך לבין מה שאמרת בעל פה, טוב.

עו"ד אשר ברק:

מה הפער?

אליעזר ראוכברגר:

תקראו את המסמך, ותגיד לי מה, אתה עו"ד, אתה נראה לי עו"ד מבין עניין,

עו"ד אשר ברק:

המסמך,

אליעזר ראוכברגר:

שרית בבקשה.

שרית כהן:

כן, המתנגדת (לא ברור) תרצה, "אני מתנגדת לתוספת קומות, הבניינים בנויים, במקום צפוף ומסתירים לנו את אור השמש, תהיה יותר רכבים, ובכלל לא נוכל",

אליעזר ראוכברגר:

רגע, כן,

שרית כהן:

"ללכת ברחוב, ריבוי הדיירים אינו",

דובר לא מזוהה:

אולי תחזרי שוב על הדברים, אני חושב שהוועדה לא שמעה.

אליעזר ראוכברגר:

אני שומע ואני גם קורא, סליחה, עם כל הכבוד. הלאה,

שרית כהן:

פריימן מאיר,

אליעזר ראוכברגר:

פריימן מאיר, נמצא?

דובר לא מזוהה:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

נמצא? לא נמצא. נקריא את ההתנגדות שלו, אם זה אותו דבר אין צורך.

שרית כהן:

"כמות עצומה של דיירים. התשתיות אינן יכולים לעמוד בעומס. מים, חשמל, תחבורה ציבורית, ובנוסף האוכלוסייה לא תואמת את סגנון האוכלוסייה שבאזור, יצוין שבכלל לא פורסמה תוכנית (לא ברור) באזור, (לא ברור)".

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הוא הגיש התנגדות, שזה פורסם, נודע לו את זה מרוח הקודש, הלאה. ברור יעקב נמצא? בבקשה אדוני כן,

יעקב ברור:

אני מייצג עוד כמה, יש לי (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

כיוון שאתה לא עו"ד, אתה לא יכול, אבל לא משנה,

יעקב ברויר:

מכתב ייפוי כוח, לא משנה, אני אמשיך הלאה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, לא משנה, דבר בשם עצמך.

יעקב ברויר:

שאלת את כולם,

אליעזר ראוכברגר:

הכול בסדר, תמשיך.

יהודה פרוידגר:

מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול לדבר, אתה יכול לדבר באופן חופשי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) בשם עצמך גם.

יהודה פרוידגר:

לייזר, הבאה זה שושנה ברויר זה אשתו.

יעקב ברויר:

זה אשתי, כן,

יהודה פרוידגר:

הוא מדבר בשם שניהם.

אליעזר ראוכברגר:

בן משפחה כן,

יעקב ברויר:

לא, יש עוד זוג,

יהודה פרוידגר:

הוא מדבר גם בשם אשתו.

יעקב ברויר:

יש עוד זוג, לא משנה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

יעקב ברויר:

אני רציתי לדבר על נקודה ש - , חשבתם עליה, אני רוצה להביא דוגמא, בונים מגדל של 30 קומות בירושלים, והיום באמת המדיניות של העירייה על פינוי בינוי בכל מקום. כשבונים לציבור הכללי, הממוצע של הנפשות שיהיה בבנין, הוא הרבה הרבה פחות, ממה שהולך להיות במגדלים פה. ואי-אפשר להעביר היום מרכז כמו ירמיהו, כי ידוע שבירמיהו חצי, לא חצי, אבל הרבה מהדירות ריקות, ודירות גדולות, פה מדובר על רוב הקומות זה 6 דירות לקומה. שתי דירות עם כיוון אוויר אחד,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל זה כבר מאחורינו,

יעקב ברויר:

שנייה שנייה,

יהודה פרוידגר:

זה שתי קומות, כל העסק פה שתי קומות.

ישראל קלרמן:

בכמה דירות מדובר פה?

יהודה פרוידגר:

כמה דירות?

יעקב ברויר:

70 וכמה, 70 וכמה,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, 6 דירות,

ישראל קלרמן:

6 וכמה? 6 על כמה האחרים?

יהודה פרוידיגר:

מדובר על 6 דירות.

שרית כהן:

6 יחידות,

ישראל קלרמן:

6 יחידות על כמה? כמה עכשיו?

שרית כהן:

134.

ישראל קלרמן:

134 מאושרים? (לא ברור) 140.

אליעזר ראובברגר:

הבקשה היא ל – 6 יחידות, לא יותר,

יעקב ברויר:

רגע, רגע,

יהודה פרוידיגר:

עכשיו פה זה ל – 6 יחידות,

יעקב ברויר:

אני יודע, אני יודע,

ישראל קלרמן:

אין תוספת יחידות?

שרית כהן:

אין,

ישראל קלרמן:

אין תוספת, אז אתם לא מבקשים תוספת יחידות?

אליעזר ראובברגר:

תוספת יחידות, כי הם לא ניצלו את הכול ב - , את כל הזכויות.

יואל שבת:

כן,

ישראל קלרמן:

לא הבנתי.

אליעזר ראובברגר:

עוד שנייה הוא יענה נו. כן.

יעקב ברויר:

עכשיו במרכז העיר גם יש חלופות, פה זה רחוב ללא מוצא, בסוף הרחוב יש בית כנסת שהולך להיות
הבית כנסת הליטאי הכי גדול בירושלים, של 700 מקומות, שהתחיל להיבנות.

ישראל קלרמן:

בית כנסת?

יעקב ברויר:

חניכי הישיבות.

ישראל קלרמן:

איך?

יהודה פרוידיגר:

חניכי,

יעקב ברויר:

חניכי הישיבות,

יהודה פרוידגר:

חניכי, חניכי,

ישראל קלרמן:

מאיר בלבן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

חניכי הישיבות.

יעקב ברויר:

בכניסה לרחוב יש בית כנסת (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

יש עוד, עוד כמה בתי כנסת, שמגיע.

ישראל קלרמן:

גם (לא ברור) שמה.

יהודה פרוידגר:

זה הולך להיות הכי גדול,

יעקב ברויר:

אני לא מדבר על זה,

אליעזר ראובברגר:

נו, אז מה?

יעקב ברויר:

שנייה, אני לא גמרת. זה מרחוב ללא מוצא, אם אתם, אתם רוצים שנגיע למצב שנצטרך ללכת
ברחוב, לבקש מאנשים סליחה, אפשר לעבור ברחוב? הרי גם בצד השני, ייבנו פינוי בינוי, שנייה,
שנייה,

אליעזר ראובברגר:

אמרו לך מקודם, שנייה, שאלו אותך מקודם מדובר פה ב – 134 יחידות דיור שמאחורינו, לא על השולחן.

יעקב ברויר:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

מדובר פה בתוספת של עוד 6 יחידות דיור, שזה תואם תב"ע, שזה לא,

ישראל קלרמן:

לא, מבחינת היחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

רגע,

ישראל קלרמן:

תואם תב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

יהודה פרוידגר:

מה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

שזה תואם, רגע, שנייה, תן לי בבקשה,

שרית כהן:

התוספת היא על הקומות,

אליעזר ראוכברגר:

תואם תב"ע, זאת אומרת שאנחנו מבחינתנו אם זה תואם תב"ע, אין לנו סמכות בכלל לא לאשר.

יעקב ברויר:

ל – 6 דירות יש לכם,

אליעזר ראוכברגר:

ל – 6 יחידות דיור. עכשיו אני שואל אותך שאלה, אם ה – 6 יחידות דיור ישפיעו על כל מה שאתה מתאר לעצמי שיצטרכו ללכת ככה, וה – 134 לא רלוונטי,

יעקב ברויר:

כן, אבל אני, ברור לי שבבניינים ממול גם יהיה פינוי בינוי, שנה, שנתיים, 10 שנים.

יוחנן וייצמן:

אמן.

יעקב ברויר:

ברור, כי זה המדיניות של עיריית ירושלים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא חייב לאשר את זה אז, אנחנו לא חייבים לאשר,

יעקב ברויר:

לקבל פחות, כי כבר יהיה להם היתר?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע,

יעקב ברויר:

זה מה שאתה אומר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, מה שאני אומר זה,

יעקב ברויר:

תשאל אותה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אז אני אגיד לך משהו אחר, אני אגיד לך איזה משהו שהיה פעם בתמ"א, כן? התמ"א הראשונה ברחוב, אישרו, ותמ"א שנייה ברחוב אישרו, ותמ"א שלישית אישרו, וכשהגיעה הרביעית אמרו אין מקום, נגמר היתר,

יעקב ברויר:

(לא ברור) את הזכויות שלנו,

אליעזר ראוכברגר:

ואז הם הלכו לבית משפט, ובית משפט אישר את ההחלטה שאין מקום,

יעקב ברויר:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

יעקב ברויר:

זה לא הוגן,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא הוגן?

יעקב ברויר:

כי יש גם, גם לנו יש זכויות, למה אנחנו נפסיד זכויות שלנו?

אליעזר ראוכברגר:

הבניין הוא 6 יחידות דיור האלה, אתה תפסיד?

ישראל קלרמן:

לא, הוא רוצה להגדיל את הדירות שלו, זה מה שהוא אומר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני שואל האם בגלל ה – 6 יחידות האלה, היחידות דיור האלה, זה מה ששוברי שוויון ברחוב, לפי דעתך.

יעקב ברויר:

יש פה מדיניות,

אליעזר ראוכברגר:

כן, ה – 6 דירות האלה,

יעקב ברויר :

יש פה מדיניות, לא, יש פה מדיניות, שצריך לחשוב על החלק,

אליעזר ראוכברגר :

אבל אני שאלתי אותך המדיניות עכשיו היא לא, על הנושא על השולחן,

יעקב ברויר :

זהו,

אליעזר ראוכברגר :

היא לא על האלה,

יעקב ברויר :

זהו, זהו,

אליעזר ראוכברגר :

מה שיש, יש,

יעקב ברויר :

דחילק מספיק, כמה אפשר לתת לבן אדם אחד? ברשותך זה יותר עמוס,

אליעזר ראוכברגר :

לא ביקשתי ממך לדבר, בתורך תדבר.

יעקב ברויר :

אני גר ברחוב,

אליעזר ראוכברגר :

נכון,

יעקב ברויר :

יש לי גם דירה ממול,

אליעזר ראוכברגר :

אוקי,

יעקב ברויר :

דחילק מספיק. תנו לאחרים גם.

אליעזר ראוכברגר :

עוד 6 יחידות דיור ישבור את כל האירוע?

יעקב ברויר :

לא 6, זה 6 אחרי 70, איפה ההיגיון?

אליעזר ראוכברגר :

אני מדבר, אני מדבר על 6 אחרי 70,

יעקב ברויר :

אני לא מבין מה,

אליעזר ראוכברגר :

טוב,

יעקב ברויר :

עוד, ועוד, ועוד,

אליעזר ראוכברגר :

טוב, הבנתי. כן, הלאה, אתה רוצה עוד משהו?

יעקב ברויר :

לא, הסברתי את מה שאני מבקש,

אליעזר ראוכברגר :

כן, טוב.

שרית כהן :

ברויר שושנה,

אליעזר ראוכברגר :

רגע, סבלנות. (לא ברור) שירן, נמצאת?

יהונתן הרוש:

אני גם מייצג את אשתי.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה אדוני.

יהונתן הרוש:

קודם כל צהריים טובים.

אליעזר ראוכברגר:

מה שמך רק?

יהונתן הרוש:

יהונתן. יהונתן הרוש.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

יהונתן הרוש:

מלבד שהבניין הזה עושה לנו הצללה לבית בקומה ראשונה וממש אתה, בלילה אתה הולך בחושך, בבוקר אתה קם בחושך, כמעט הכול חשוך, הבית נהיה חשוך מבית שהיה יפה, רחוב שהיה הכי נורמטיבי בעולם, שכולם יכולים לטייל, היום הרחוב הזה נהפך להיות כל כך המון צל, צריך להיות שמה ברחוב, כדי להבין, כביש ללא מוצא, שהם אין חנייה, אין חנייה. עכשיו אומרים, שיש בנו חנייה, ברשותך,

שרית כהן:

איפה אתה גר? רגע,

רות:

איפה אתה גר?

יהונתן הרוש:

מאיר בלבן 19,

יהודה פרוידגר:

מאיר בלבן 19.

שרית כהן:

הנה,

יהונתן הרוש:

ממש ממול 19,

יהודה פרוידגר:

מאיר בלבן 19.

שרית כהן:

כאן,

יהונתן הרוש:

19?

שרית כהן:

זה בניינים של 4 קומות,

דובר לא מזוהה:

אני, אני גר ב – 21.

שרית כהן:

המגדלים פה,

יהונתן הרוש:

הוועדה אישרה גר ב – 21.

שרית כהן:

21 פה.

יהונתן הרוש:

ברשות הוועדה לא מספיק שזה יצר לנו הצללה, לא רואים כלום, אפילו אור יום יש לנו שתי כיוונים, כיוון אחד כבר נהיה חושך. עכשיו רוצים להוסיף ברשותך, עוד רוצים להוסיף עוד דירות שיגרום עומס ברחוב הצר הזה שזה ללא מוצא, מלא אנשים ברחוב, מלא בתי כנסת, כמו שאתה אומר,

אמורים להיבנות שמה, למה? לקחו שטח ציבורי שכבר נכון, זה נבנה, אנחנו לא יכולים להרוס אותו, אבל להוסיף עוד חדר אחרי 70, עוד להוסיף עוד? למה? אין מקום לילדים לשחק. הם לקחו הרי שטח ציבורי ובנו שטח ציבורי שהיה גן, גן ילדים, היום אין מקום, עוד בתי כנסת, אנחנו לא נגד, אנחנו דתיים, אבל עוד רעש, עוד המולה. אתה לא יכול לישון, כבר ב – 6 בבוקר אתה קם בקולות של התפילה שמה, עוד מעט יהיה שמה בית הכנסת.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

יהונתן הרוש:

איך אפשר לחיות ברחוב כזה? ברשות הוועדה, אנחנו יודעים שכל דבר, ככה אומרים לפחות, שעריית ירושלים בנויה שוחד, תראו היום בהחלטה שלכם,

דובר לא מזוהה:

די, די,

עו"ד אילנית מיכאלי:

די נו,

יהונתן הרוש:

ברשותכם, תראו היום בהחלטה שלכם, שזה באמת לא ככה, שאין שוחד פה, אין פה מעטפות.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מוכן להפסיק לדבר שטויות?

יוחנן וייצמן:

שאנחנו מקבלים שוחד,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מוכן להפסיק לדבר שטויות? ממש שכנעת עם הדיבור הזה שלך. בבקשה,

יעקב ברויר:

עוד משהו קטן,

אליעזר ראוכברגר:

הירשפרום, מה?

יעקב ברויר:

אני יכול להוסיף עוד משהו קטן?

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה. אבל לא בסגנון ה - ,

יעקב ברויר:

אני לא דיברתי ככה, הציבור בנווה יעקב הוא חרדי, לא הציבור, (לא ברור) משפחה חרדית,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, חברים, אריאל,

אריאל גולן:

(לא ברור) ישראל קדימה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, יותר טוב שלא ישמע.

עו"ד אורי ימין:

יש להם הרבה ילדים, ואסור לתת להם.

יעקב ברויר:

למשפחה אחרת.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, עו"ד ימין, בתורך תדבר. בבקשה.

יעקב ברויר:

הממוצע משפחה חרדית אני חושב שהוא באזור ה - 8 נפשות.

אליעזר ראוכברגר:

נו.

יעקב ברויר:

למשפחה בציבור הכללי זה 3 נפשות.

יוחנן וייצמן:

6, 6.

יעקב ברויר:

בציבור הכללי.

ישראל קלרמן:

הוא אמר את זה.

יעקב ברויר:

עשיתי חשבון, שאם בונים מגדל של 30 קומות לציבור הכללי, פה יש,

אליעזר ראובברגר:

אבל אמרת את זה,

ישראל קלרמן:

אבל אמרת את זה,

יעקב ברויר:

שנייה,

יהודה פרוידגר:

אמרת את זה.

יעקב ברויר:

אתה מוסיף עוד דירות זה לא (לא ברור) את זה, צריך להסתכל על נווה יעקב לא כמו שמסתכלים על הציבור הכללי שבונים כל כך גבוה.

ישראל קלרמן:

אבל דיברנו על זה,

אליעזר ראובברגר:

יש פה ישראל,

אריאל גולן:

הבנו,

ישראל קלרמן:

עוד 48 נפשות,

אליעזר ראוכברגר:

ישראל, שנייה, הירשבורג ישראל נמצא? שרית, תקריאי את ההתנגדות.

יעקב ברויר:

זה לא נכון, זה 48 (לא ברור) 500.

שרית כהן:

"אין מקום",

אליעזר ראוכברגר:

אין צורך זה חוזר על עצמו, אין צורך. אין צורך, זה חוזר על עצמו,

שרית כהן:

כיתות לימוד, בתי כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

שמש יינון? נמצא? לא נמצא, תקריאי את ההתנגדות שמש ינון,

יהונתן הרוש:

אנשים אם שמו לב (לא ברור) כי יודעים שהכול לכאורה מכור, בוא תראה היום בהחלטה שלך, שאתה,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה אדוני, עוד שנייה אני מביא את הביטחון, ואתה תצא החוצה.

שרית כהן:

שמש ינון,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה.

שרית כהן:

"ריבוי התושבים ברחוב, הינו עוגמת נפש גדולה, הרחוב אינו מתאים לריבוי הגדול של האוכלוסייה, מבחינת גני משחקים",

אליעזר ראובברגר:

כן,

שרית כהן:

"גני ילדים ומוסדות, וגם בתי כנסת מקוואות, אינם מספיקים היום למה שקיים, ברוך השם, והפרויקט גם ככה הוא מכפיל את הרחוב, וברגע שיוסיפו עוד שתי קומות זה כבר יהיה בלתי נסבל". מתלונן על חנייה, כל התקופה של הבנייה גורמת להם גם עוגמת נפש, אבק חוסר ניקיון ברחוב, היזק ראייה.

אליעזר ראובברגר:

כן,

שרית כהן:

"אבקש לא לאשר את התוספת".

אליעזר ראובברגר:

טוב. נויביר רבקה?

יעקב ברזיר:

לי יש ייפוי כוח שלהם,

אליעזר ראובברגר:

לא משנה, בואי תקריאי את ההתנגדות.

שרית כהן:

ההתנגדות, "הבניין הגדול המתוכנן ממולנו, עתיד להחשיך להפריע את האופי, מפלצתי, ביחס לרחוב השקט והרגוע, כמויות האנשים והרכבים יפריעו מאוד, יסכנו את העוברים ושבים". בפרט שהכניסה לחנייה מרחוב בלבן, וזאת למרות שבעצם אמור להיות בניין ששייך לרחוב (לא ברור). כפי שהתוכנית הייתה הוא מקשה ומסכן", מה זה? "קל וחומר, (לא ברור) קל חומר, באשר יוסיפו עליה עוד קומות, ועוד דיירים ורכבים".

אליעזר ראובברגר:

טוב, שרית אפרתי? לא נמצאת, תקריאי,

שרית כהן:

"באנו להביע את התנגדותנו הנחרצת להוספת קומה",

אליעזר ראובברגר:

חברים, בואו, לא שומעים,

שרית כהן:

"על המגדלים, הבנייה לפי התוכנית הקיימת, היא מזיקה מאוד, ערך הדירות יורד, בגלל גובה הבניינים המבנים כעת",

אליעזר ראובברגר:

ערך הדירות יורד, היא צירפה מסמך שמאי משהו?

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראובברגר:

לא, הלאה.

שרית כהן:

אני רואה, "עומס בכבישים הצפופים, צפופים מאוד, כבר כעת ילך ויחמיר, ואנחנו נסבול מכך. תשתיות הקרקע לא מתאימות לכמות (לא ברור) הנבנות. הפסקות חשמל תכופות, וכיוצא בזה. וכן כל אווירת הרחוב משתנה מרחוב שקט, ובעל בניינים נמוכים, לרחוב הומה וסואן, פגיעה חמורה בזכויות דיירי הרחוב, מתן רווח לגורמים חיצוניים, על חשבון דיירי הרחוב שזכויותיהם נפגעות, אם תאושר התוכנית להוספת קומות מעבר למה שכבר אושר, זה ממש הוספת חטא על פשוט לעשות, גם ככה עוול זועק לשמיים, האם להזיק לנו יותר. למגדלים רבי קומות, שחוסמים נוף ואוויר, וגוזלים את כל השטח הירוק שהיה בכל האזור כולו. (לא ברור) חיינו לעמורים דמינו".

יהודה פרוידגר:

לעמורה (לא ברור),

שרית כהן:

"לעמורה דימינו, קנינו דירות בטבין וטקילין, כדי לגלות ביום בהיר, מעבר לכביש מגדלים שחונקים את כל פיסת אוויר ודשא. איך ייתכן שעיריית ירושלים מאשרת פרויקט שחיתות כזה".

אליעזר ראוכברגר:

טוב. (לא ברור) אהרון.

שרית כהן:

(לא ברור) אהרון גם,

ישראל קלרמן:

אשתו, אשתו הייתה עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

זה אותו דבר, אין צורך,

ישראל קלרמן:

זה אותו דבר, זה אשתו,

שרית כהן:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

פלק רבקה, פלק רבקה.

ישראל קלרמן:

פאלק, פאלק,

יהודה פרוידגר:

פאלק,

אליעזר ראוכברגר:

לא נמצאת, תקריאי,

שרית כהן:

"הרחוב שלנו שקט ורגוע, מספר תושבים פה גדול עלול להפר את הסגנון",

אליעזר ראוכברגר:

אותו דבר,

שרית כהן:

"עומס תחבורה",

יהודה פרוידגר:

אותו דבר,

שרית כהן:

מוסדות,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור),

יהודה פרוידגר:

אותו דבר,

אליעזר ראוכברגר:

גינסבורג חיים, נמצא? גינסבורג חיים לא נמצא, תקריא.

שרית כהן:

"מדובר בתוספת של עשרות יחידות דיור על רחוב קטן ללא מוצא, גם ככה בניינים הללו הם מוגבהים בעצם על (לא ברור). מה? מרחוב אחר, במקום גינה שכונתית, הנוסטלגית שהייתה שם, שידוע למי שמתמצא בעניין, ותוספת של קומות נוספות מעבר לכוח הסבל של התשתיות ומוסדות החינוך וכן הלאה, בכל זאת, ביתר סט, בשים לב לשאיפת העירייה, (לא ברור) פרויקטים נוספים של פינוי בינוי ברחוב, מוכרח לחלוטין להקפיד על, פרויקט, בפרויקט הזה, כולי תקווה (לא ברור) מישוהו שקשוב לצרכי הדיירים". רוזנטל דניאל,

אליעזר ראוכברגר:

רוזנטל דניאל.

שרית כהן:

הוא לא פה?

יהודה פרוידגר:

בתי כנסת,

שרית כהן:

"כבר במצב הקיים התוכנית מכפילה את מספר התושבים ברחוב, המצב כיום שאין מספיק בתי כנסת באזור, גם לאחר שייבנו במבנה הקבע, וכן חסרים גני ילדים, והעומס בגינות השעשועים, הובטח לתושבי האזור ע"י יזמים, שמחמת הנ"ל לא ייבנו יותר מ – 12 קומות".

אליעזר ראובברגר:

סגל בוריס,

שרית כהן:

איפה? "תוספת הקומה תסתיר לי את אור השמש, תאריך עוד את הזמן הבנייה הנוכחית שמבוצעת שלא כמו התחייבות של היזם, פגיעה בשטח הציבורי, תוך השארת מדרגות שבורות לשימוש הציבורי, אשר מהווה, מהווה סכנה גדולה לתושבי השכונה. כיום בעצם המעבר של הולכי הרגל, מהמרכזים בשכונה בניגוד להיתר בתוך הפרה של התחייבות שלו כלפי העירייה, (לא ברור) של הקלות השכונה סובלת כיום מחוסר של מעונות וגני ילדים, (לא ברור) את הממ"ד והגנים של הפרויקט הנוכחי, לא רק מספיקים לצרכים של הפרויקט לבדו, כך שבמקום לעזור לשכונה, יהווה מחסור נוסף על הקיים, שלושה גנים לא מצדיקים ל – 150 משפחות בוודאי לא ל – 200, מבוקש להנמיך את קומת הגג, והמעון (לא ברור) אישור מהרשויות הרלוונטיות, ובצורה שתוריד את איכות החיים במוסדות חינוך שכבר כך ניתן באופן חסר, כך שאין שום (לא ברור) על כך בכלום. הבנייה היא שטח של הגינה עילית, הארכת הזמן, זמן של פגיעה בילדי השכונה שאין לה שום הצדקה כמובן, תמורה שהיזם מקבל אין שום הצדקה לתמורה שהיזם מקבל כאן, היא גבוהה באופן",

נלי צדוק:

אתה מפריע,

אליעזר ראובברגר:

אם לא תפריע, אנחנו נשמע אותה כולם.

שרית כהן:

"גם ללא הקלה המדוברת, ובפרט כאשר היזם מזלזל באופן מחפיר ובטיחות התושבים בבניין המרפסות הינן קטנות ביחס לגודל המשפחות, מה שיגרום לחסימות כל המעברים, רבני השכונה מתנגדים לתוספות של הקומות, של קומות אלו באופן גורף אשר נעשו תוך זלזול ברבנים, הן מבחינת היזם, והן מצד גורמי רישוי, מדובר בהקלה מסטייה ניכרת, ובהקלות שאין שום היגיון לאשר, ואין היתר חוקי, לא בוצע פרסום בבניין שלי, למרות שאני גר בבניין הסמוך, ומבדיקה כך גם בבניינים נוספים, אולי היה פרסום והיזם שלח יש להוריד, כך שגם אם יוחלט לאשר את הבקשה מכל סיבה שהיא יש לפרסם בחלקות הגובלות בחלוקה לדירות, ולהראות יחס תקין של צורכי ציבור, לא מיציתי את טענותיי, ואשמח להישמע בוועדה".

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אוחיון אברהם,

אברהם אוחיון:

כן, אני,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה.

שרית כהן:

מי זה?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אברהם אוחיון:

אני אתחיל בדבר תורה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אל תתחיל בדבר תורה, תגיד את ההתנגדות שלך, בלי דברי תורה. אנחנו וועדת תכנון לא בית כנסת, כן.

אברהם אוחיון:

הסיבה שאנחנו נמצאים בעולם הזה,

נלי צדוק:

רגע מה השם? אדוני, אדוני.

אליעזר ראוכברגר:

אוחיון אברהם,

אברהם אוחיון:

אני אהיה קצר,

אליעזר ראוכברגר:

אוחיון אברהם.

אברהם אוחיון:

זה יהיה קצר,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה אדוני,

אברהם אוחיון:

כתוב, (לא ברור) ושרי דרשנו, זה סותר את כל מה שכתוב בתנ"ך. (לא ברור) היה 10 לאשר, לאשר.
איך זה יכול להיות? זה סותר. אם (לא ברור).

(מדברים ביחד)

אברהם אוחיון:

איך זה יכול להיות?

שרית כהן:

זה (לא ברור) שתיים, הנה זה,

יואל שבת:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אם אתה תדבר לעניין יקשיבו לך, אתה לא מדבר לעניין, אז לא מקשיבים,

אברהם אוחיון:

את הרקע,

אליעזר ראוכברגר:

אל תעשה רקע, ולא כלום, תגיד למה אתה מתנגד, זה הכול.

אברהם אוחיון:

אני שאלתי אתכם שאלה לפני כן,

אליעזר ראוכברגר:

אל תשאל שאלה פה, אנחנו אלה ששואלים את השאלות, לא אתה,

אברהם אוחיון:

לי גם מותר לשאול שאלות,

אליעזר ראוכברגר:

מותר לך להסביר, למה אתה מתנגד, תכנונית.

אברהם אוחיון:

גם זה, וגם זה.

אליעזר ראוכברגר:

אדוני, אני מחליט מה אתה אומר, ומה אתה לא אומר, אתה תדבר אלינו, למה אתה מתנגד תכנונית, נקודה. תסביר לנו.

אברהם אוחיון:

אני שואל אתכם שאלה, למה, מה האינטרס שלכם שזה יהיה?

אליעזר ראוכברגר:

מי אומר שזה אינטרס? אנחנו לא החלטנו עוד כלום. אנחנו פה בדיון, קדימה.

אברהם אוחיון:

אם תראו לי מקום אחד בעולם, לא בירושלים, בעולם שהכפילו את האוכלוסייה שלו, (לא ברור) שיש בו כל כך הרבה בתי כנסת, בתי ספר, מקווה, מה לא? חנייה אתם מדברים? גם אם יהיה להם, 2000 מקומות חנייה, אנחנו בחוץ. וכשיבואו המבקרים יחצו בחוץ, אנחנו 55 שנה, אני גר במקום הזה, הרחוב הכי שקט בנווה יעקב, הפכתם אותו למפלצת, מפלצת, זה לא מילה. שכן שלי עבד בעירייה, מכר את הדירה שלו במיליון שקל פחות, (לא ברור), אני לא האמנתי לו שהוא אומר, הוא אומר לי - אבי, מה שייתנו לי אני בורח מפה, מה שייתנו לו. נתנו לו 3 שנים לפני כן, 2,150,000, כשבינתיים ב - 3 שנים האלה, בשנה אחת הייתה עליה של 20%, 20% עלייה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אברהם אוחיון:

הוא מכר אותו, רגע, עוד לא סיימתי, עוד לא התחלתי. מכר אותו מיליון שקל פחות לברוך,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) סיימת.

אברהם אוחיון:

משמה, היום אני מבין אותך, אני כאדם חולה, צריך לסבול אבק, נכנס היום לתוך הריאות, אני אלרגי לאבק. 3 שנים אני סובל, כל הרחוב הזה סובל 3 שנים. הפכתם אותנו למפלצת, את זה לא נשכח לכם, ולא נסלח לכם, ואני מקווה שהקדוש ברוך הוא יסלח לכם על מה שעשיתם.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה.

אברהם אוחיון:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

אתה סיימת, אורי ימין,

אברהם אוחיון:

עוד לא אמרתי, עוד לא גמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה. אדוני סיימת,

אברהם אוחיון:

סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

אדוני סיימת. הבנת? סיימת.

אברהם אוחיון:

את עצמך,

אליעזר ראוכברגר:

אדוני סיימת. תודה רבה. עוד משפט, רק אם אתה מדבר (לא ברור). כן, מדבר עכשיו עם האדון,

יהונתן הרוש:

אדוני היושב ראש, סליחה.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יהונתן הרוש:

סליחה, אני רוצה גם להוסיף,

אליעזר ראוכברגר:

רק שנייה, הוא ביקש לפניך,

יהונתן הרוש:

בסדר,

אברהם אוחיון:

שכן, אני לא שמעתי,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אברהם אוחיון:

את הנייר,

אליעזר ראוכברגר:

קדימה,

אברהם אוחיון:

אנחנו נגיע גם לבית המשפט העליון אם צריך,

אליעזר ראוכברגר:

אדוני,

אברהם אוחיון:

אנחנו נעכב את הנושא הזה,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז,

אברהם אוחיון:

כמה שצריך,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה.

אברהם אוחיון:

אתם,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה,

אברהם אוחיון:

לא תקבעו לנו פה, לא תמררו לנו את החיים,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה אדוני.

אברהם אוחיון:

אני מבקש דבר אחד, מעולם לא ביקשתי,

אליעזר ראוכברגר:

תביא, תביא את הביטחון,

אברהם אוחיון:

מעולם לא,

יואל שבת:

לא, לא,

אברהם אוחיון:

אני מבקש (לא ברור) מידה, שיכניס אתכם לרחוב הזה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, בבקשה אדוני.

יהונתן הרוש:

אני רק רוצה להוסיף,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יהונתן הרוש:

הקומה עכשיו שנבנית, זה בלי אישור קומה 14, רק רציתי (לא ברור),

אברהם אוחיון:

אבל מה עושים?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא שומע,

אברהם אוחיון:

הרגתם אותנו, הרגתם אותנו, 2000 דירות הכנסתם לנו לתוך הרחוב, (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אברהם אוחיון:

אתם לא מתביישים לדון בזה בכלל?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יהונתן הרוש:

ברשותך, קומה 14 עכשיו נבנית, וברגע זה היא כבר נבנית, חצי קומה נבנית, בלי שום, בלי כלום, רצינו לדעת אם הוועדה יודעת שהקומה כבר נבנית.

יהודה פרוידגר:

את הפיקוח.

יהונתן הרוש: מה?

יהודה פרוידגר:
תביא את הפיקוח.

אליעזר ראוכברגר:
אתה מדבר על, על בניין, אתה מדבר על מה שמבוקש, או על הצד השני?

עו"ד אורי ימין:
מה שקיים,

אליעזר ראוכברגר:
מה?

עו"ד אורי ימין:
מה שקיים נבנה בלי רישיון.

יהונתן הרוש:
לא, לא, הקומה 14 בלי רישיון, לא טענתי על הזה,

אליעזר ראוכברגר:
שנייה, שנייה, בסדר, אוקי,

יהונתן הרוש:
נבנית עכשיו קומה שהיא בלי אישור,

אליעזר ראוכברגר:
טוב, אוקי, תודה, כן.

חיים לוין:
הייתי רוצה להוסיף אדוני,

אליעזר ראוכברגר:
מה שמד?

חיים לוין:

אני חיים לוין.

אליעזר ראובברגר:

כן,

חיים לוין:

אני בעצם דייר במקום, אני גם נציג הדיירים האלה, של הבניין קיים, רציתי רק להסביר פה, כי כנראה שלא היה פה מספיק הבנה, לסיפור מול בית הדין. יש פה, המטרה שאני הגעתי לפה, היום זה בעיקר לשלושה דברים, שגם לכם גם ביקשתי, אם ראיתם את זה במסמך של בית הדין, שביקשתי שאני רוצה להגיע לוועדה, בגלל שזה דברים של בית הדין עצמו, יש בעיה לקבל את התמונה. אחד, זה הנושא למשל בכל התוכנית הזו, אין לא מסתור מזגנים, ולא מסתור כביסה. וזה יצר בעיה, שלכן כל המזגנים הוא אומר, הוא שם אותם על הגג. אבל גג זה מחייב מזגני וי.אר.אף, הוא חתם לנו על מסמך נוסף, שהוא מתחייב לספק את המזגנים האלו, והוא חזר בו. הוא הפר את המסמך הזה, ועל זה בעצם הגענו לבית הדין. עכשיו כשאנחנו מגיעים לבית הדין, הוא אומר - אני לא יכול ליצור, אנחנו אומרים תעשה לנו מסתור מזגנים שנוכל להתקין מזגנים ליד הבית. אני לא יכול לעשות את זה, כשתקבלו טופס 4, ואז כל אחד שיוציא את המזגן שלו איפה שהוא רוצה, ולכן, ולכן זה חשוב לי, זה לא רק נושא של בית הדין, זה נושא באמת מה אפשר, ומה אי-אפשר, זה נושא אחד. זה הנושא של ה - ,

דוברת לא מזוהה:

גז.

חיים לוין:

זה הנושא של הגז. יש גם, הוא חייב לנו לתת לנו חימום מים על הגז, בהיתר שעכשיו מופיע, האישור של חברת אמירגז, זה אך ורק לגז בישול, זאת אומרת שגם עכשיו שהוא בא ואומר, הוא בא לבית הדין, פעם אחת שהוא כן יכול, שהוא לא יכול, בסופו של דבר בהיתר, בהיתר עכשיו שמופיע,

אליעזר ראובברגר:

אבל זה מה שמופיע במסמך שהוא הציג לי.

חיים לוין:

תשמע, לכן רציתי, רציתי לחדד את זה, דיברתי עם בית הדין, ועל זה בית הדין אישר לי לבוא בשביל לברר, אני לא באתי עכשיו,

אליעזר ראובברגר:

נכון, אני אומר, זה מה שמופיע במסמך, נכון.

חיים לוין:

ואת הדבר הזה אנחנו רוצים רק לברר,

אליעזר ראובברגר:

שמדבר לעניין,

חיים לוין:

אם יש אפשר, אם יש פה אפשרות ליצור צובר, אם אין, אנחנו צריכים לבדוק איך אנחנו מתמודדים שהוא חייב לנו מצד אחד חימום גז, מצד שני (לא ברור) הוא מספק את זה,

אליעזר ראובברגר:

זה גם טוב,

חיים לוין:

זה דברים שצריך לעמוד, רגע, דבר שלישי, גם פונה פה עכשיו לעירייה, יש פה בסופו של דבר דיברו פה עכשיו הרבה, מדובר כאן בבניינים (לא ברור) הציבור החרדי, זה דבר חדש, 70 דיירים בבניין, זה דבר חדש. ואנחנו מה שאנחנו דרשנו, שיהיה חדר, וחדר אופניים בגודל של 20 מטר לכל אחד מהם, שיהיה מקום,

אליעזר ראובברגר:

זה לא דבר חדש, אבל לא חשוב,

חיים לוין:

שיהיה מקום נורמאלי,

אליעזר ראובברגר:

קריית יובל, יש גם 100,

חיים לוין:

לחרדים,

אליעזר ראובברגר:

גבעת שאול,

חיים לוין:

לציבור החרדי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, קריית יובל אני אומר חרדי,

ישראל קלרמן:

40,

אליעזר ראוכברגר:

רק זה לא ככה, אלא ככה,

חיים לוין:

יבוא,

אליעזר ראוכברגר:

לא רק נווה יעקב, גם בגבעת שאול יש,

אריאל גולן:

מגדלים,

אליעזר ראוכברגר:

גבעת שאול יש,

דובר לא מזוהה:

כמה קומות יש בגבעת שאול?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

דובר לא מזוהה:

כמה קומות יש בגבעת שאול?

אליעזר ראוכברגר:

12, 11, כן, בוודאי.

דובר לא מזוהה:

כאן זה 15.

ישראל קלרמן:

בניין אחד,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, זה לא חשוב, לא משנה, מהכניסה, מהכניסה, בסדר, בסדר, עזוב, עזוב עכשיו את הקומות, הוא לא דיבר על הקומות, הוא דיבר כמות דיירים, כמות דיירים בקריית יובל בבלוקים שמה, שגרים שמה כולם אברכים ודיירים, לא פחות צעירים מבחינת כמויות,

ישראל קלרמן:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

המשפחות, בקריית יובל, יש גם בניין עם 101 דיירים,

ישראל קלרמן:

יש,

דובר לא מזוהה:

זה שטח קטן,

אליעזר ראוכברגר:

באולסוונגר,

דובר לא מזוהה:

לא בכזה שטח קטן, זה בלוק גדול,

אליעזר ראוכברגר:

100 דיירים בבלוק,

ישראל קלרמן:

של אברכים?

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי,

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

נכון, אמרתי, לא ככה, אלא ככה. זה בניין, בניין אחד,

חיים לוין:

ברשותך,

אליעזר ראובברגר:

עם אותם תשתיות, עם אותם מערכות, מה?

חיים לוין:

סליחה, אם אני אוכל רק להוסיף, אנחנו,

אליעזר ראובברגר:

כן,

חיים לוין:

ברשותך,

אליעזר ראובברגר:

כן,

חיים לוין:

אין לי בעיה, גם אנחנו (לא ברור) דיירים, חלק מההסכם, אנחנו צריכים לקבל את התוספת מטרים שלנו, אנחנו לא מתערבים לא בכמה דירות הוא עושה. 1 ל – 7, אני שמח בשבילו. רק אנחנו באנו ודרשנו ממנו, עוד לפני כן, אמרנו לו - יש פה 70 דיירים של ציבור חרדי, עכשיו, הוא ישים פה עכשיו, צריך חדר עגלות, הוא שם עכשיו חדר עגלות של 9 מטר ל – 70 דירות, זה חדר עגלות שלא מספיק ל – 4 דירות, אמרנו תשים לפחות של 20 מטר, משהו שיהיה מספיק מקום לעגלות, ואותו דבר לאופניים. אז הוא רשם בתוכנית תנועה שהמחסנים משמשים כחדרי אופניים. איזה ילד ילך פה עכשיו ירד 5 קומות למטה, בשביל לשים, בשביל להחנות אופניים. דרשנו וחתמנו איתו על מסמך, ולכן זה בית הדין, ולכן זה גם תלוי אחד בשני, שים פה לפחות 20 מטר במקום נגיש בקומה ראשונה, ועוד 20 מטר למטה, מקום שיהיה מקום לאחסן אופניים שיהיה צורת חיים נורמאלית, לא ביקשו פה שום דבר מעבר, בסך הכול צורת חיים סבירה,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, בוא נשמע, אולי הוא פה ייתן את הדברים שייתר את בית הדין, כן בבקשה.

אברהם אוחיון:

אולי תצאו מהמקום הזה תבואו לרחוב, תראו מה עשיתם.

אליעזר ראוכברגר:

כולנו מכירים את הרחוב,

אברהם אוחיון:

ומה אתם עושים, (לא ברור) עם האנשים שמה,

אליעזר ראוכברגר:

כולנו מכירים את המקום,

אברהם אוחיון:

אל (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד אורי ימין, בבקשה,

אברהם אוחיון:

אנשים לא באים לפה, אנשים יושבים ולומדים, ולא מעניין אותם מה שאתם עושים,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה, תודה. תודה. עו"ד אורי ימין, אתה רוצה להשיב?

אברהם אוחיון:

אני יושב יום יום,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה,

אברהם אוחיון:

בחשבון נפש מול הקדוש ברוך הוא, על כל דבר קטן, על כל פסיק,

אליעזר ראוכברגר:

תודה, אדוני,

אברהם אוחיון:

על כל תזוזה,

אליעזר ראוכברגר:

תודה, אדוני.

אברהם אוחיון:

(לא ברור) עובר לידי אני גם שואל למה,

אליעזר ראוכברגר:

תודה, אדוני,

דובר לא מזוהה:

את עצמך, למה שובר לך (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה, תודה רבה. בבקשה אדוני אורי,

אברהם אוחיון:

תוציא אותי מפה, תוציא אותי מפה. תוציא אותי מפה,

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד אורי, בבקשה.

אברהם אוחיון:

אם אתה לא יכול לשמוע את הכאב שלנו, אתה לא בן אדם בכלל, לא שומעים אותי, לא בן אדם.

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד אורי ימין, בבקשה,

עו"ד אורי ימין:

כן, טוב,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד אורי ימין:

מה שנקרא,

אברהם אוחיון:

חיות טרף אתם, מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד אורי ימין:

ראשון ראשון ואחרון, אחרון,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

אברהם אוחיון:

הרגו אותנו, 3 שנים אני סובל,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד אורי ימין:

אנחנו,

אברהם אוחיון:

אני מעולם לא אסלח לך.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אברהם אוחיון:

מי חתם על זה, לא היד שלו תישבר, הראש שלו גם, בעולם הבא.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה אדוני.

אברהם אוחיון:

לא מתביישים. כל זה בשביל לתת כסף לעוד מושחת אחד. שיבנה במקום אחר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אברהם אוחיון:

יחפש חיים,

אליעזר ראוכברגר:

אדוני, אתם מוכנים בבקשה להוציא אותו?

אברהם אוחיון:

אני רוצה לשים עוד (לא ברור) לחבית, אומר לו - (לא ברור), מה שכתוב לך תקבל, שיבנה במקום אחר. תרשום בפרוטוקול שהוצאת אותי מהדיון,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור),

אברהם אוחיון:

בערעור בוועדה, אני הולך לזמבר אותך.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה עו"ד אורי ימין,

אברהם אוחיון:

גם דוד גם אמר אותו דבר,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה,

אברהם אוחיון:

מר דוד גם אמר אותו דבר. (לא ברור), עכשיו,

ישראל קלרמן:

תבקש ממנו לצאת.

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד אורי ימין בבקשה.

אברהם אוחיון:

תרשום לפרוטוקול,

דובר לא מזוהה:

בסדר, אני ארשום בפרוטוקול,

אברהם אוחיון:

שהוציאו אותו,

דובר לא מזוהה:

אין בעיה, רשום,

אברהם אוחיון:

מי רושם פרוטוקול פה?

עו"ד אורי ימין:

תרשום הוא הפריע,

אברהם אוחיון:

מי רושם פרוטוקול?

אריאל גולן:

אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

הכול מוקלט, נו.

עו"ד אורי ימין:

הוא אמר ליושב ראש שהוא יזמבר אותו.

אברהם אוחיון:

איזה דיון זה,

אליעזר ראוכברגר:

ישבור את הראש כן,

יואל שבת:

בוא,

אליעזר ראוכברגר:

תמשיך לקלל ולטנף, כן אדוני בבקשה.

אברהם אוחיון:

אני מטנף?

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד אורי ימין,

אברהם אוחיון:

זה כאב של אחרים? אתה יהודי בכלל?

אליעזר ראוכברגר:

תוציא אותו בכלל,

דובר לא מזוהה:

די, די,

אברהם אוחיון:

אתה בן אדם?

יואל שבת:

די, די.

אריאל גולן:

בוא נדבר בחוץ,

אברהם אוחיון:

חלאות, אוכלי חינם. אתה יודע אני בשביל,

אריאל גולן:

אדון,

אברהם אוחיון:

לא אני אגיד משהו, לא,

עו"ד אורי ימין:

הוא מדבר על (לא ברור) חיים,

אברהם אוחיון:

לא, רגע, אני אומר משהו, אני יוצא, לא צריך להוציא.

דובר לא מזוהה:

אתה מפריע עכשיו.

אברהם אוחיון:

לא מפריע, אני מדבר.

אליעזר ראוכברגר:

תן לו כוס מים, ושיצא בחוץ. כן בבקשה עו"ד אורי ימין,

עו"ד אורי ימין:

טוב, אני אתחיל ראשון, ראשון, אחרון אחרון,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

עו"ד אורי ימין:

קודם כל היינו באמת בבית הדין, ויש פסק שלחתי את זה לאילנית, וגם לשרית,

אברהם אוחיון:

אני (לא ברור), אני אכניס לו משטרה לפה, שיעשו להם (לא ברור) פרטית, מושחת.

עו"ד אורי ימין:

בקיצור בית הדין, ובית הדין הוראה על להרים, להסיר את ההתנגדות, כן, על הדיירים כן התובעים, ובא כוחם לבטל לאלתר את המכתבים ששלחו לעירייה ולגוף המממן, הם שלחו גם לגוף המממן, בעניין התנגדות תוכנית השינויים, וזאת ע"י שליחת מכתב שייכתב או שהצדדים יגיעו בהליך להסכמות, פתרון נקודות המחלוקת, משכך מקובל על כולם, כן,

אליעזר ראובברגר:

מאיזה תאריך זה?

עו"ד אורי ימין:

זה מ - ,

שרית כהן:

שלח לכם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שרית, זה לא (לא ברור).

עו"ד אורי ימין:

זה מ – ט"ו בסיון תשפ"ה.

אליעזר ראובברגר:

מה?

עו"ד אורי ימין:

ט"ו בסיון תשפ"ה.

יהודה פרוידגר:

הפסק דין של ה - ,

עו"ד אורי ימין:

שלחתי את זה,

אליעזר ראובברגר:

טוב.

עו"ד אורי ימין:

בית הדין הורה להם להוריד את ההתנגדות.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

עו"ד אורי ימין:

לכן הם שלחו מכתב, וכתבו במכתב, משרד של עו"ד אשר ברק, "ברצוני להודיעכם כי במסגרת הליך הבוררות, שמתנהל,

אליעזר ראוכברגר:

יש את זה בפני, בסדר.

עו"ד אורי ימין:

יש בפניך,

אליעזר ראוכברגר:

שורה אחרונה, "מקובל עליהם כי היזם יוכל לקדם תוכניות כמו שהם". זה השורה התחתונה.

עו"ד אורי ימין:

עכשיו אנחנו הופתענו, בגלל זה הייתי צריך למצוא (לא ברור), שהוא הסיר את ההתנגדות. פתאום הוא בא בבוקר.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

עו"ד אורי ימין:

והביא איזה מייל, לא חתום ע"י אף אחד, לא חתום ע"י בית הדין, יש זה אחד בוכה לו, ואחד בוכה לו, שלושה,

יהודה פרוידגר:

זבלה (לא ברור),

עו"ד אורי ימין:

אז ופה מה הוא כותב? הוא כותב שהגז יהיה מסופק בצוברי חימום, מסתורי המזגנים, לצורי העמדת המזגן, והוא מדבר על החדר עגלות. כמו שהוא אמר עכשיו, זאת אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד ימין, בוא, בוא,

עו"ד אורי ימין:

רגע אני מסכים,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, יש לי הצעה בשבילך. עזוב את הנייר הזה, תענה למה שאמר הדובר האחרון, לוי, נכון?

חיים לוי:

חיים לוי.

אליעזר ראוכברגר:

לוי, הוא דיבר, אמרתי, הוא דיבר דברים של טעם, דיבר דברים ענייניים, הוא אומר עזוב עכשיו את כל הבית דין, לא בית הדין, בוא נראה שאין בית הדין, בסדר? הוא בא ומדבר דברים הגיוניים, יש 70 דיירים, נותן לו חדר עגלות של 4 מטר, או 5 מטר, לא הגיוני. אתה נותן לו אופניים, לרדת 5 קומות למטה, לא הגיוני. אתה נותן אין פתרון לחימום, התחייבת חימום, לא הגיוני. עזוב בית הדין, כאילו אין בית הדין.

חיים לוי:

מזגנים,

אליעזר ראוכברגר:

בא כובל, מזגנים, בא כובל, סליחה, אני חושב שהוא מייצג אותך מספיק טוב שבמה שאמרתי. הוא בא כובל על הדברים האלה, התחייבתם, תקיימו, עזוב אותי עכשיו בית הדין. תענה לנו פה, הרי, הרי פה אתה פרסמת על דבר שבהקלה, זה לא דבר מובן מאליו, אבל יכולים לאשר, ולא לאשר, זה לא חובה לאשר, נכון? נכון. אומר הנציג של הדיירים, הוא אומר אדוני, אם אתה מכבד את מה שאני התחייבת לי, אז איך אומרים? אני מכבד אותך. אם אתה לא מכבד את מה שהתחייבת לי, ועושה דברים לא הגיוניים, אז אני כובל, זה מה שהוא אומר,

עו"ד אורי ימין:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

תענה לו על זה, זה הכול, על הארבעה דברים האלה.

עו"ד אורי ימין:

אני בא ואומר, איך יכול להיות מצב שבן אדם אומר - אין לו גז, ואין לו זה, הולך לבית הדין ואומר - אתה התחייבת לתת לי את זה, הולך לבית הדין, בית הדין יחליט. זה כמו שעכשיו אם אני,

אליעזר ראוכברגר:

אבל סליחה, אורי ימין, אני יכול גם כן לבוא להחליט עכשיו, שאני לא רוצה לתת לך, כי אתה לא מכבד את ההתחייבויות שלך,

עו"ד אורי ימין:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

ואני לא רוצה לחכות לבית הדין,

עו"ד אורי ימין:

הוא אומר שאני לא מכבד,

אריאל גולן:

הוא שואל אותך, תגיד אתה,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, אני שואל אותך,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה לא עונה, אתה לא עונה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בשביל מה נתתי לך את זכות התגובה? סליחה, רגע, סליחה, אל תתפרץ, אני מדבר עכשיו עם עו"ד אורי ימין.

עו"ד אורי ימין:

הוא היזם, הוא יענה,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה אם הוא היזם? הוא ידבר כשאני אתן לו לדבר.

עו"ד אורי ימין:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר, אני מנסה להסביר, אני אומר עזוב עכשיו, כאילו אין בית הדין, בוא, עזוב, אנחנו וועדת תכנון ובנייה, וועדת תכנון ובנייה אני צריך להיות אדם הגון, כן? בשונה מהצרכן שקודם, ואני חושב שאנחנו עושים פה רק דברים הגונים, ובא בן אדם אומר - תשמע, אני לא מתנגד לך, הכול בסדר. אבל מה שהתחייבת לי, תן לי. דבר הגיוני, דבר סביר, דבר מתקבל על אוזן ה - , האדם הסביר? כן,

עו"ד אורי ימין:

כן, אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

אז עכשיו אני שואל אותך, למה אתה לא מכבד, אתה יכול להגיד לי - תשמע, לא התחייבתי לו, אתה יכול להגיד אני כן מקיים, אז תסביר למה, זה הכול. דברים פשוטים. עכשיו יזם רוצה לדבר, בבקשה רק את תגיד את שמך לפרוטוקול,

חיים כהן:

שנייה, לפני שהוא מדבר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

חיים כהן:

אני יכול,

אליעזר ראוכברגר:

כן, חיים.

דובר לא מזוהה:

בקצרה,

חיים כהן:

שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שנייה, חבר וועדה,

חיים כהן:

תענה לי גם,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה,

חיים כהן:

אני רוצה להתייחס לשאלה של עו"ד ימין שאומר, הלכתם לבית הדין, אתה מבין לבד שבן אדם לא הולך לבית הדין, כי בא לו, זאת אומרת,

עו"ד אורי ימין:

אני,

חיים כהן:

רגע, רגע,

עו"ד אורי ימין:

אתה יודע כמה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע, תקשיב רגע,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אורי, בבקשה.

חיים כהן:

אנחנו מדברים פה באנשים, שכנראה הם לא אנשים שכל יום מתעסקים בדבר הזה של בינוי, פינוי בינוי,

אליעזר ראוכברגר:

לא רק זה, הם נראים גם אנשים מן היישוב לא נראים שהם סתם כמו, הצרכן הזה למשל, בוא, כואב לו, הוא הולך לבית הדין, לעשות לברר את הדברים.

חיים כהן:

באו בתום לב עשו הסכם, הם הבינו אותם, לא הבינו אותם, אבל עם כל הכבוד אני חושב שאם הם הלכו לבית הדין, ומתוך מצוקה, ולא בתור שבאו עכשיו כי בא להם. אני מניח שהם פנו ליוזם, היוזם לא ענה להם, או כן ענה להם, או כן אמר להם,

דובר לא מזוהה:

לא אמר להם,

חיים כהן:

עכשיו את כל הדבר הזה אנחנו נזיז, בא יושב ראש הוועדה אומר, עזוב אותי מכל הנושא של בית הדין, יש עכשיו, אני מתחיל דף חלק, הבן אדם בא אומר שלוש דברים, ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

ארבע,

חיים כהן:

ארבע דברים שהם לא חיכה הכי הכי כל, לא חושב שאין, יש מישהו בשולחן פה, שלא התחבר למה שהוא דיבר. לא התחבר מבחינת בוא, אם לא תענה לי על זה, לכאורה הוא צודק. בוא נתמקד בארבע הנקודות האלה, כרגע. יש לך מה לענות לו? או אין לך מה לענות לו? זהו,

אליעזר ראוכברגר:

בוא ניתן ליוזם, בבקשה. רק את שמך לפרוטוקול,

יצחק פריד:

יצחק פריד,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יצחק פריד:

יצחק פריד.

אליעזר ראוכברגר:

יצחק פריד בבקשה.

יצחק פריד :

עלו פה כמה נקודות שעלו בבית הדין, קודם כל לגבי, נתחיל מהדבר הלא נכון בכלל, התוכנית כתוב
שבתוכנית היתר שינויים יש פה הורדה בנושא הגז. אין שום הורדה בנושא הגז בתוכנית שינויים,

דובר לא מזוהה :

אותו כביש, מופיע,

יצחק פריד :

אז אני אומר לך שלא, יש פה אדריכל שיגיד לך,

חיים כהן :

רגע, אני שואל, אתה מתחייב למה שהוא רוצה, כן או לא, מאוד חשוב.

עו"ד אילנית מיכאלי :

אז למה זה נידון,

חיים כהן :

שואלים,

יצחק פריד :

יש,

עו"ד אילנית מיכאלי :

דרך בית דין?

ישראל קלרמן :

עזוב את התוכנית, הוא מה המציאות,

יוחנן וייצמן :

(לא ברור) להחלטה,

ישראל קלרמן :

יש גז או אין גז?

חיים כהן:

עזוב שנייה, אני שואל שאלה,

יצחק פריד:

יש גז,

חיים כהן:

בן אדם בא ואומר, הוא רוצה גז, אתה נותן לו גז?

יצחק פריד:

יש גז,

חיים כהן:

אני שואל,

יצחק פריד:

יש גז,

חיים כהן:

מה? איזה גז?

יצחק פריד:

לצורכי חימום גז,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא גז לבישול.

יצחק פריד:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

חיים לוין:

לחימום.

אליעזר ראובברגר:

גם לצורך חימום.

יצחק פריד:

גם לחימום יש.

אליעזר ראובברגר:

אוקי,

חיים לוין:

יש לך אישור?

יוחנן וייצמן:

אתה מוכן שזה יהיה חלק מההחלטה?

חיים כהן:

זה חלק מההחלטה, אתה מוכן שזה יהיה חלק מההחלטה?

יצחק פריד:

אני מתחייב,

אליעזר ראובברגר:

זה אחד,

יצחק פריד:

מתחייב ויש,

אליעזר ראובברגר:

אחד, הלאה.

חיים כהן:

עכשיו לגבי המזגנים שהם דיברו,

אליעזר ראובברגר:

מזגנים,

יצחק פריד :

לגבי המזגנים, אין שום סתירה להסכם, זכותי לשים את המנוע איפה שאני רוצה. למעלה, למטה, לא התחייבתי להם בהסכם, לשום דבר.

דובר לא מזוהה :

זה גם מכוער,

יצחק פריד :

מה שהתחייבתי קיימתי.

חיים כהן :

אבל מה, הם טוענים שבמזגנים,

אליעזר ראוכברגר :

רגע, רגע, חיים, חיים, שנייה בסדר, תן לו, הוא יהיה לו זכות תגובה,

יצחק פריד :

בהסכם,

אליעזר ראוכברגר :

בוא תן לו.

חיים כהן :

טוב,

אליעזר ראוכברגר :

אתה בא במזגנים אתה אומר מה שהתחייבתי קיימתי.

יצחק פריד :

כן,

אליעזר ראוכברגר :

אוקי, הלאה, שלוש.

יהודה פרוידגר :

אי.אר.אף אם אומרים,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בוא, שנייה,

ישראל קלרמן:

שנייה, על זה הלכו לבית הדין אבל,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, בסדר. בסדר, שנייה, אנחנו אמרנו אנחנו דף חלק, אין בית הדין, אנחנו מנסים לנסות לפתור את הבעיה, אולי אפילו בית הדין ישמח שהוצאנו לו את (לא ברור), ופתרנו.

חיים כהן:

בוא נשמע מה שהוא אומר,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

ישראל קלרמן:

לא, הוא אומר שלא,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו לגבי הנושא של חדר עגלות.

חיים כהן:

חדר עגלות,

חיים לוין:

חדר עגלות, פריד.

חיים כהן:

חדר עגלות,

יצחק פריד:

חדר עגלות,

אליעזר ראוכברגר:

יצחק פריד, יצחק פריד בבקשה.

יצחק פריד:

עגלות ואופניים יש,

אליעזר ראובברגר:

מה?

יצחק פריד:

בפועל יש,

אליעזר ראובברגר:

מה יש?

יצחק פריד:

יש חדרי עגלות ואופניים.

יהודה פרוידגר:

איזה גודל?

יצחק פריד:

40 מטר בכל בניין,

חיים כהן:

אוקי, אתה מתחייב, רגע, רגע,

חיים לוין:

אתה יכול להראות בתוכנית?

חיים כהן:

שנייה, שנייה,

אליעזר ראובברגר:

שנייה יש אדריכל,

חיים כהן:

אז שנייה, הוא מתחייב,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, חיים שנייה, לא צריך, הוא לא צריך להתחייב,

אריאל גולן:

הוא אומר שיש,

אליעזר ראוכברגר:

יש אדריכל, הוא אומר שיש, בוא תראה לנו אדוני האדריכל,

שרית כהן:

הנה אני,

אליעזר ראוכברגר:

את שמך לפרוטוקול, ותראה לנו את הדברים, בוא אנחנו לא נמצאים פה באיזה מקום ש - , זה הכול בשקיפות, הכול מלאה. הוא טוען (לא ברור), הוא טוען 6, 7 מטר או 9, לא משנה, טוען הוא 40, בוא תראה לנו את העובדות. רק את שמך לפרוטוקול.

אלי רכס:

שמי אדריכל אלי רכס,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה אדוני.

אלי רכס:

מכיוון שביקשתי משרית לפתוח את התוכנית,

שרית כהן:

כן, זה,

אלי רכס:

אז מיד נראה את ה - , מה יש,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מצוין.

חיים כהן:

אוקי, הלאה, תעבור לסעיף,

יוחנן וייצמן:

אדריכל רכס, אפשר לשאול אותך עוד שאלה?

חיים כהן:

רגע שנייה, בוא תעבור לסעיף הבא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה מה נשאר, אופניים, עגלות, מזגנים ו - , איך קוראים לזה? וגז.

חיים לוין:

וגז,

אליעזר ראוכברגר:

זהו. רגע, שנייה, רגע, בוא נראה נשאל אותו באיזה מפלס זה.

ישראל קלרמן:

בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

ברור, כן,

יוחנן וייצמן:

אז תכניס את הכול למטה,

אלי רכס:

אוקי, אופניים,

ישראל קלרמן:

ועגלות.

אלי רכס:

כן, חדר עגלות זה נושא אחד, ואופניים זה נושא שני.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אלי רכס:

הרי אין יותר מכם שיודעים שע"פ התקנים אני יכול לתת חנייה לאופניים במחסנים, במידה והם מעל 6 מטר, ככה כתוב,

ישראל קלרמן:

לפי התקנים,

אלי רכס:

כן, לפי התקנים. עכשיו אם הטענה היא שלילדים, שבאים הביתה אין אופניים, את ההיתר הזה לא טיפל בטענה הזאת, כי גם לא נדרשנו לו מלכתחילה, נדרשנו לחדר עגלות, חדר גז, ולובי.

חיים כהן:

אתה עכשיו מדבר על תקן יבש. אני עכשיו שואל שאלה, האדון בא ואומר, אני שואל אותך מאוד פשוט, מה?

יואל שבת:

(לא ברור) את הניסוי זה כאילו,

חיים כהן:

לא, אבל עכשיו הוא מבקש תוספת,

ישראל קלרמן:

לא, בוא נגיד,

חיים כהן:

אנחנו מדברים עכשיו סתם,

דובר לא מזוהה:

הם לא מבקשים תוספת,

יואל שבת:

לא, לא, אם הוא היה מבקש אותה (לא ברור),

אלי רכס:

משהו כללי אמרו,

חיים כהן:

היה התחייבות כזאת?

דוברת לא מזוהה:

כן, כן,

חיים לוי:

היה התחייבות, דנו במסמך מפורש, אתם (לא ברור) בעצם בכל בניין 20 מטר חדר עגלות, 20 מטר חדר אופניים,

חיים כהן:

יש כזה דבר?

חיים לוי:

כן, בבניין, איפה שמבוקשת התוספת, אין את זה.

חיים כהן:

יופי, עכשיו שאלה, יש את זה?

אלי רכס:

בעניין ההסכם יענה, המחזיק,

חיים כהן:

אבל יש דבר כזה או אין כזה דבר? לא הסכם.

דוברת לא מזוהה:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא שואל אותך מה העובדות,

אלי רכס:

אני מסביר שיש חדר עגלות,

שרית כהן:

שנייה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

חדר עגלות בצמוד ללובי?

אלי רכס:

כן, ואם רוצים,

אליעזר ראוכברגר:

בגודל?

אלדד רבינוביץ':

איזה גודל?

אלי רכס:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, בסדר.

אלי רכס:

ואם רוצים לשים שמה אופניים, שישימו אופניים,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בוא נראה את הגודל אבל, הוא אומר, אומר מר לוי, הוא לוי זה 7 מטר או 9 מטר,

חיים לוי:

9 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

9 מטר, אתה אומר היזם 40 מטר, בוא נראה.

אלי רכס:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר, היזם אמר 40,

ישראל קלרמן:

לא, הוא אומר שזה לאופניים.

יהודה פרוידגר:

מ – 20 ל – 20,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אלי רכס:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא אכפת לי, לא אכפת לי אם זה לא אחד גדול של 40 או שתיים של 20,

ישראל קלרמן:

לא, בניין A אבל בניין A,

דוברת לא מזוהה:

זה שני בניינים שונים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני מדבר בבניין, בבניין שהוא מבקש עכשיו,

דובר לא מזוהה:

שני בניינים כל אחד,

שרית כהן:

איזה?

ישראל קלרמן:

אלי, בניין A.

אריאל גולן:

בניין A הם רוצים.

שרית כהן:

זה A,

אלי רכס:

אולי נסביר מה זה A.

חיים לוי:

A זה איפה שמבקשים את התוספת,

שרית כהן:

בבקשה הנה תסביר, פה,

אלי רכס:

הוועדה סוברנית לדון בכל דבר,

דוברת לא מזוהה:

רגע, זה אחד, ובקומה מתחת (לא ברור),

אלי רכס:

בנושא האופניים, ולא נושא העגלות. כן,

יוחנן וייצמן:

לא, ברור, ההקלה היא פה רק תוספת של קומות, אפילו לא תוספת דירות, אתה יכול לעשות עוד 5% דירות גג.

אלי רכס:

אם רוצים להיכנס למקצה שיפורים של ההיתר, זה משהו אחר, אבל זה לא, אני לא רוצה להגיש שמשמשים בטריגר הזה,

יוחנן וייצמן:

שנייה, אבל זה, לא מוצדק שמבקשים מקצה שיפורים, שנייה חנייה, אני קטעתי אותך,

חיים כהן:

כנראה לא היית במה שהיושב ראש אמר, שהוא אמר שלוועדה, פה מגיעים למסגרת הקלה בתוספת הזאת, אז הוא בא ואמר, היושב ראש אנחנו, שיקול דעת האם לאשר או לא,

אלי רכס:

בוודאי,

חיים כהן:

אז במסגרת השיקול דעת,

אריאל גולן:

איפה זה,

חיים כהן:

וכדי שיכריעו, הוא רוצה,

יהודה פרוידגר:

אדריכל רכס, בוא תראה לנו איפה,

חיים כהן:

מה, מה אתה עונה?

יואל שבת:

יש לך פתרון יצירתי ל - , למה שנקרא מחסן אופנים?

אלי רכס:

מחסן אופניים תוסף? אני לא יודע,

יואל שבת:

יש לך מחסן עגלות, אין לך מחסן אופניים בכלל.

אריאל גולן:

איפה? לא ראינו.

דובר לא מזוהה:

אין פה עגלות גם.

אלי רכס:

מחסן אופניים,

שרית כהן:

תסביר רגע אלי, כדי שנוכל לעבור מתוכנית לתוכנית.

אליעזר ראובברגר:

רגע, שנייה, שרית, העלית את זה?

ישראל קלרמן:

מה זה וזה?

שרית כהן:

כן, הוא צריך פשוט להסביר,

אלי רכס:

הנה חגית, ממשרדי.

יואל שבת:

כן, חגית.

חגית:

השטח הזה כניסה ממאיר בלבן, זה מאיר בלבן,

אליעזר ראובברגר:

איפה? תסמני שרית.

יוחנן וייצמן:

בלבן זה התחתון, תלמדי אותי,

חגית:

זה מאיר בלבן,

יוחנן וייצמן:

אנחנו בתחתון,

חגית:

כן,

ישראל קלרמן:

מאיר בלבן,

שרית כהן:

זה התחתון,

חגית:

אתה נכנס מכאן זה הלובי שלהם, הנה חדר עגלות אחד, ממשיכים,

חיים לוין:

איפה לובי?

חגית:

פה, כאן,

ישראל קלרמן:

מה הגודל שלו?

חגית:

הלובי גדול,

ישראל קלרמן:

לא, זה של החדר עגלות.

חגית:

אני לא רואה את זה, אפשר לראות את זה בשטחים אחר כך,

אליעזר ראוכברגר:

הנה, הנה, עכשיו פה,

חגית:

זה 7.5, רגע, אבל זה עוד לא נגמר, אתה ממשיך יש פה דלת, דלת, מובילה אותך החוצה, יש לך פה עוד חדר עגלות אחד גדול.

ישראל קלרמן:

מה הגודל?

ישראל קלרמן:

פה,

דובר לא מזוהה:

בחוץ?

יצחק פריד:

25 בערך,

חגית:

כן, 25 ועוד זה, ויש עוד בקומה מעל,

אליעזר ראוכברגר:

25 ועוד איזה 6, 7, יש פה 30 ומשהו.

חגית:

יש עוד אחד,

שרית כהן:

פה?

חגית:

בשצ"פ, בכניסה מהשצ"פ.

שרית כהן:

פה?

חגית:

עוד למעלה, עוד,

יוחנן וייצמן:

לבניין יש כניסה מהשצ"פ?

אלי רכס:

שתי כניסות, כן,

יוחנן וייצמן:

לקומה שלוש, יש כניסה?

חגית:

עוד אחד,

אלי רכס:

בוודאי,

חגית:

כן, הנה פה, בכניסה הראשית הנוספת, נתנו להם אפילו עוד אחד.

ישראל קלרמן:

כמה?

חגית:

כדי, דקה, אבל עדיין,

אליעזר ראוכברגר:

לא (לא ברור),

ישראל קלרמן:

זה 9 מטר? זה 9?

אליעזר ראוכברגר:

הכול יחד בערך 40,

ישראל קלרמן:

זה 9 מטר,

חגית:

עוד, עוד, ועוד,

ישראל קלרמן:

3,

דוברת לא מזוהה:

הילד צריך לעבור,

חיים לוי:

לא, אבל תראו את המיקום,

דובר לא מזוהה:

אתה ראית מה צריך לעשות בשביל,

ישראל קלרמן:

לא, (לא ברור).

חגית:

אחד ממאיר בלבן,

ישראל קלרמן:

למה לא?

חיים לוי:

מאיר בלבן, תחזרי בבקשה למאיר בלבן,

ישראל קלרמן:

הם באים מפה מה הבעיה?

יואל שבת:

(לא ברור) בהיתר,

חיים לוי:

תחזרו בבקשה מאיר בלבן,

יוחנן וייצמן:

הם יכלו להגיש התנגדות, הם לא ידעו, הם אפילו לא הגישו התנגדות,

חיים לוי:

מאיר בלבן, אוקי, זה הכניסה.

יוחנן וייצמן:

לתב"ע כן,

ישראל קלרמן:

שנייה.

שרית כהן:

אז הוא רוצה לראות את זה,

חיים לוי:

בבקשה. סליחה, זה הכניסה,

ישראל קלרמן:

נשמע אותו רגע,

חיים לוי:

זה הכניסה?

יואל שבת:

כן, כן,

חיים לוי:

זה (לא ברור) רכבים, זה הכניסה התחתונה, יש פה חדר פה, זה 2 על 2, על 3, זה בערך 6 מטר, עכשיו הוא אומר, לקחת, את כל אחד ילך פה עכשיו, ויעשה פה את כל הסיבוב הזה, ויגיע עד לפה,

שרית כהן:

(לא ברור),

ישראל קלרמן:

לא, אלה שבאים משמה.

חיים לוין:

לא, לא, היא לא מדברת את זה,

דוברת לא מזוהה:

בקומה למטה,

חיים לוין:

זה המפלס,

עו"ד אורי ימין:

זה אותו מפלס,

חגית:

לא, זה אותו מפלס.

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) חניון שלם.

חיים לוין:

יש פה רכבים, שמסתובבים בשביל זה, בשביל לשים את האופניים במקום הזה, זה עכשיו אני שואל אתכם, כמה מילים שמכיר את, מי ילך לשם?

דוברת לא מזוהה:

ילד בן 8 יעבור חניון,

חיים לוין:

(לא ברור) ברחוב, או שיהיו,

יהודה פרוידיגר:

אבל רגע,

חיים לוי:

שיחסמו את המעבר.

יהודה פרוידגר:

שנייה, רגע, הרי את התוכנית הזאת, לא עכשיו שבאים להוסיף שתי קומות, הם יצרו את התוכנית הזאת.

חיים לוי:

אני אענה לך,

יהודה פרוידגר:

כעשו את ההיתר, שנייה,

חיים לוי:

אז אני אענה,

יהודה פרוידגר:

שנייה, רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר שאין שם (לא ברור),

יהודה פרוידגר:

כשעשו את התוכנית של הבניין הזה, זהה היה המענה שלהם לחניון אופניים, הייתם צריכים לבוא לפה, להגיד הבטיחו לנו 40 מטר, אופניים, עשו לנו חילקנו את זה ל – 3, במקומות הזויים, אנחנו מתנגדים.

(מדברים ביחד)

חיים לוי:

אמרנו לו את זה,

ישראל קלרמן:

זה לא,

יוחנן וייצמן:

התיק הבא יהיה יותר,

ישראל קלרמן:

תוכנית שינויים,

חיים לוין:

אמרנו לו את זה, אמרנו לו את זה,

ישראל קלרמן:

הוא לא יכול עכשיו תוכנית שינויים,

חיים לוין:

הוא חתם לנו מסמך נפרד. הוא הוציא את ההיתר,

יואל שבת:

זה עושה מן העשוי, עכשיו נזכרים, איך.

(מדברים ביחד)

חיים לוין:

הוא חתם לנו על מסמך,

אריאל גולן:

יש לך את המסמך הזה?

חיים לוין:

כן.

אריאל גולן:

(לא ברור),

חיים לוין:

הוא עשה מסמך, שלא (לא ברור) חדרי עגלות וחדרי אופניים.

אריאל גולן:

לייזר, רגע, חיים, חיים, לייזר, יש פה דברים חשובים. רגע, הוא אומר שיש לו מסמך חתום שהאדריכל אומר שהוא,

יהודה פרוידגר:
יש לך את המסמך?

אריאל גולן:
הוא אומר שיש לו מסמך,

יהודה פרוידגר:
אני שאלתי,

עו"ד אילנית מיכאלי:
מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:
שילכו לבית הדין, מה הם רוצים מהחיים שלנו?

דובר לא מזוהה:
את הקרקס פה.

יהודה פרוידגר:
אני שאלתי שאלה,

ישראל קלרמן:
לא ראו אותו,

אריאל גולן:
אז הוא אמר לך,

ישראל קלרמן:
זה תואם תב"ע, לא ראו אותו.

יוחנן וייצמן:
(לא ברור) את רישוי בכלל,

אליעזר ראובברגר:

לא, מה זה נקרא?

ישראל קלרמן:

רישוי, לא ראו את התוכנית,

יוחנן וייצמן:

הם יעשו,

אריאל גולן:

לא, לא,

יואל שבת:

לייזר, אפשר לסגור את הדיון?

אליעזר ראובברגר:

שיענה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אנחנו בתיק הראשון,

אליעזר ראובברגר:

בסדר,

יואל שבת:

רגע עוד משהו שאתם רוצים להעלות פה? רגע, רגע, יהודה, יהודה,

אריאל גולן:

זה תוכנית שינויים, הוא אמר בתוכנית שינויים, אני אעשה 40 מטר במקום אחד.

יואל שבת:

רגע, תנו להם להשלים זה,

יוחנן וייצמן:

זה בית הדין,

יואל שבת:

יש לך עוד? בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יואל שבת:

תנו רגע לאורי,

אליעזר ראוכברגר:

מי,

יואל שבת:

בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

מי התחייב לך? לוין,

דוברת לא מזוהה:

הנה העו"ד,

אליעזר ראוכברגר:

מי אמר לך את מה שאתה אומר?

דוברת לא מזוהה:

הנה יש לנו,

ישראל קלרמן:

התחייבו לך, (לא ברור).

חיים לוין:

מספר 14, שחתם,

אליעזר ראוכברגר:

מי, מי אומר? מי אמר? מי?

חיים לוי:

שמה?

אליעזר ראוכברגר:

מי חתם?

חיים לוי:

היזם חתם לי.

דוברת לא מזוהה:

העו"ד שלו,

חיים לוי:

על מסמך בזמן ההיתר אנחנו אמרנו לו - יש פה בעיה היתר, (לא ברור) שבהיתר שינויים הוא יתקן את כל הדברים האלה, וכתבנו, 20 מטר חדר עגלות לכל בניין,

אליעזר ראוכברגר:

איפה היזם?

חיים לוי:

אני אראה לך את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מכיר את המסמך הזה שהוא מדבר עליו?

חיים לוי:

20 מטר חדר אופניים, ושה – 20 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

רגע שנייה, אתה מכיר את המסמך הזה?

יצחק פריד:

אני מעדיף בפורום הזה לא, לא לפרט.

אריאל גולן:

לא, אבל זה (לא ברור),

יצחק פריד :

שנייה, זה לא לפרט דברים לא יפים, אבל אם אין ברירה אני אגיד את זה. לפני הכניסה לליווי, אין ליווי, למה אין ליווי? כי אנחנו רוצים דברים חדשים. זה המקור של הנספח הזה, אבל בלי קשר לזה, קיימתי את זה גם, יש 40 מטר, לא חייב את זה,

ישראל קלרמן :

אתה במקום אחד.

יצחק פריד :

לא במקום, לא כתוב. לא כתוב.

יוחנן וייצמן :

הוא הוציא את המסמך.

יצחק פריד :

גם הסחיטה לא כתוב את זה,

יוחנן וייצמן :

תראו את זה בחייכם, מה? מה?

יצחק פריד :

לא כתוב בסחיטה גם.

דוברת לא מזוהה :

הוא קורא לנספח הזה, נספח הסחיטה,

יוחנן וייצמן :

נספח הסחיטה, אפשר לראות אותו?

דוברת לא מזוהה :

כן, בוודאי שחודשים בבית הדין, הוא מכחיש את נספח הסחיטה, בית הדין אמרו,

יצחק פריד :

אבל אני אומר,

דוברת לא מזוהה:

כדי להכריע,

יצחק פריד:

לא חייב,

דוברת לא מזוהה:

אם הנספח הזה בתוקף או לא בתוקף.

יצחק פריד:

אבל עשיתי את זה, 40 מטר.

יוחנן וייצמן:

שכולם יראו,

דוברת לא מזוהה:

כל עוד בית הדין,

יצחק פריד:

הם קיבלו 40 מטר,

דוברת לא מזוהה:

כל עוד בית הדין לא מכריע,

אליעזר ראוכברגר:

חבר'ה תהיו בשקט, היושב ראש רוצה לדבר,

יוחנן וייצמן:

אני סגן, לא, עמנואל לא נמצא.

דוברת לא מזוהה:

אנחנו מבקשים שתחכו,

ישראל קלרמן:

יש את בנימין,

יוחנן וייצמן:

תקריא, תקריא בקול לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

כתוב שיהיה לובי, לובי בשטח שלא יפחת מ – 40 מטר רבוע,

דוברת לא מזוהה:

כתוב פה גם על המזגנים, וכתוב פה על הגז.

אליעזר ראוכברגר:

לובי שטח שלא יפחת ב – 20 מטר לא 40, וחדר אופניים,

יצחק פריד:

של 20,

אליעזר ראוכברגר:

שאף שטחו של זה, לא יפחת מ – 20, (לא ברור) ייתכן שני חדרים נפרדים בנוסף, תשריט יוצא שטח נוסף, טוב, זה כבר לא משנה, (לא ברור) עגלות בקומות הנמוכות, יהיה שטח של אחסון עגלות ואופניים, המיקום של (לא ברור), גם תיאום עם נציגות הבעלים,

חיים לוין:

זה לא קרה.

אליעזר ראוכברגר:

בניית המרפסות ושירות,

יוחנן וייצמן:

כן, ברור.

אליעזר ראוכברגר:

כן. לא, גם לא ברור,

דובר לא מזוהה:

זה בית הדין או לא בית הדין, זה השאלה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, כתוב פה דבר אחד,

יוחנן וייצמן:

היה פה הצטרפות עירייה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הבוררות הסתיימה?

יצחק פריד:

לא הסתיימה.

יוחנן וייצמן:

להתנות הצטרפות.

אליעזר ראוכברגר:

זה, זה מלפני שנתיים,

יצחק פריד:

זה מה שאנחנו רוצים,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה. בבקשה. זה. לא מפריע לנו,

אליעזר ראוכברגר:

המסמך (לא ברור), אבל לא כתוב מקום אחד, זה אתה צודק, לא כתוב במקום אחד.

יוחנן וייצמן:

לא כתוב מקום אחד.

דוברת לא מזוהה:

תיאום ההתחייבויות,

אליעזר ראוכברגר:

כתוב גודל, לא כתוב, (לא ברור).

אריאל גולן:

כתוב לובי הכניסה,

יצחק פריד :

זה משהו אחר, בכל מקרה,

אליעזר ראוכברגר :

לא, זה לובי שייתן לו 40 מטר לובי, זה בנפרד, בשני דברים,

אריאל גולן :

לא, אבל כתוב גם (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר :

לובי של 40, כמה הגודל של הלובי? איפה?

יצחק פריד :

40 מטר יש,

אליעזר ראוכברגר :

איפה אלי רכס?

שרית כהן :

חגית, שואלים מה הגודל?

אליעזר ראוכברגר :

גודל לובי.

שרית כהן :

הלובי הזה,

יצחק פריד :

זה כתוב,

יהודה פרוידגר :

3.9 מטר,

עו"ד אילנית מיכאלי :

זה לא,

ישראל קלרמן:

למה בשתי,

שרית כהן:

לא, זה מפלס,

יצחק פריד:

לא, (לא ברור) שאני חייב,

אליעזר ראוכברגר:

אורי, אתה רוצה להמשיך? כן,

יהודה פרוידגר:

דבר,

אליעזר ראוכברגר:

אורי, בוא.

עו"ד אורי ימין:

אני מבין מהר, כשמדברים איתי לאט.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד אורי ימין:

ככה קודם כל לגבי שאר התנגדויות האחרות, הם בעצם התנגדו לתב"ע, המספר יחידות דיור שאנחנו מבקשים ב - , בתוספת הזו היא לפי התב"ע. לכן, ילכו להתנגד לתב"ע, והתב"ע

אליעזר ראוכברגר:

אז למה לא עשית את זה בהתחלה?

עו"ד אורי ימין:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה עכשיו בא עם הזה, למה לא עשית את זה בהיתר המקורי?

עו"ד אורי ימין:

בכלל החתכים,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יצחק פריד:

ההקלה היא בחתכים,

עו"ד אורי ימין:

ההקלה היא בחתכים.

יוחנן וייצמן:

התב"ע דרשה שתי חדרים,

אלי רכס:

כל נושא ההקלה הוא לתוספת בחתך,

יצחק פריד:

ליחידות,

אלי רכס:

של האגף המזרחי.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, אוקי,

עו"ד אורי ימין:

עכשיו לגבי מה שאמרו בתב"ע כבר נדונו הצורכי ציבור, וההיפך, אנחנו מגדילים את הצורכי ציבור, גם לגבי הגן, הגן חוזר, וכן הלאה, ובית הכנסת ומקווה,

דובר לא מזוהה:

אני רוצה להראות,

עו"ד אורי ימין:

תראה,

אליעזר ראוכברגר:

מה לגבי השצ"פ?

עו"ד אורי ימין:

גם אנחנו מחזירים את השצ"פ.

אלי רכס:

אתה רוצה להראות את ה - , נושא השצ"פ הוא, חלק מה - , ההנחיות של התב"ע.

אליעזר ראוכברגר:

שאתם מחזירים?

אלי רכס:

כן, בוודאי, כי היה פה,

אליעזר ראוכברגר:

ואתם תפתחו אותו במלואו.

אלי רכס:

כן, מרחיבים אותו על חשבון הבית שנהרס, הרי זה היה,

עו"ד אורי ימין:

יש לנו ערבות בנקאית גם.

יצחק פריד:

יש ערבות בנקאית גם.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

דובר לא מזוהה:

לגבי הגז.

אליעזר ראובברגר:

לא, לא עכשיו, אחר כך. בוא ניתן לו.

עו"ד אורי ימין:

אני כמו שאמרתי קודם, אני מבין מהר שמדברים איתי לאט. עכשיו מכיוון שזה בשיקול הדעת שלכם, אז בואו תגידו מה אתם רוצים שנעשה, נעשה.

אליעזר ראובברגר:

יש פה טענה שזה הקלה מסטייה ניכרת.

יוחנן וייצמן:

איזה סטייה?

אלי רכס:

אין לא,

עו"ד אורי ימין:

אין סטייה ניכרת,

אלי אין סטייה ניכרת,

יוחנן וייצמן:

אין סטייה ניכרת,

אליעזר ראובברגר:

בסדר, בסדר, אני רק, מתייחס, אתה צריך להתייחס למה שנטען, זה הכול.

עו"ד אורי ימין:

חייבים לעשות גז, אז תחייבו אותנו, ואם אתם חושבים שצריכים לעשות חדר עגלות, יותר גדול, תחייבו אותנו,

אליעזר ראובברגר:

יש פה טענה על זה שלא נעשה פרסום למרות שיש פה 19 מתנגדים, זה מעניין.

אריאל גולן:

הוא אמר שאם אתם רוצים,

עו"ד אורי ימין:

אם אתם רוצים בשביל לאשר את ההקלה, זה מה שצריך, תעשו מה שאתם רוצים.

אליעזר ראוכברגר:

לאשר, מה?

אריאל גולן:

את החדר עגלות ב - , שייתן להם לובי.

יוחנן וייצמן:

לא חסר להם שטחים, הם יכולים,

דובר לא מזוהה:

לא, לא חסר להם.

אליעזר ראוכברגר:

לא להתחייב יותר, (לא ברור). בסדר. אבל הוא אומר שהוא יכול,

דובר לא מזוהה:

זה סתם,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא אומר שהוא יכול,

שרית כהן:

אבל הוא מסתיר לי, תגידו לו לשבת.

דוברת לא מזוהה:

אבל זה בא על חשבון (לא ברור). צריך דרך לראות בשביל לתת את הדבר הזה.

אריאל גולן:

יש שם מקום לשים שמה 40?

יצחק פריד:

הוא עשה דירה שם.

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:
המחסנים,

דובר לא מזוהה:
פה הוא עשה דירה.

אריאל גולן:
שיקטין דירה שמה.

דוברת לא מזוהה:
זה הדירה ובית הדין נתן על זה פסק זמני, שאסור לו להתקדם,

דובר לא מזוהה:
שאסור להתקדם עם הדירה, עד שנדון.

יהודה פרוידגר:
המחסנים דירה?

דוברת לא מזוהה:
לא, מהלובי.

חיים לוין:
הוא לקח שטח מפה, ליד לובי.

יהודה פרוידגר:
40 מטר יש שמה?

דוברת לא מזוהה:
בית הדין עצרו אותם, שזה לא יהיה בלתי הפיך.

דובר לא מזוהה:
כמה לרדת?

חיים לוין:

יש כאלה במינוס אחד, מינוס 2.

ישראל קלרמן:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

יהודה פרוידגר:

גם בלובי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר.

יהודה פרוידגר:

הוא אומר שבנו וגם מחסן, (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, אורי עוד משהו? כן, אלי. כן, רגע חברים, בואו, אנחנו כבר הדיון, פחות או יותר מיצה את עצמו, כן.

יהודה פרוידגר:

מה מפריע לכם עם (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אלי רכס:

להאיר את עיני הוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

דוברת לא מזוהה:

זה עשרות אלפי שקלים,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, שנייה, רבותי, בבקשה בבקשה. הרב לוין בבקשה.

אלי רכס:

בינוי של בניינים A ו-B שהוא בצד הזה, גרעה מהשצ"פ, זה היה חלק מפינוי בינוי ולא בינוי פינוי.

שרית כהן:

בינוי פינוי.

אלי רכס:

בינוי פינוי, הבניין שהדיירים גרים פה, ואתם רואים שכל שטח השצ"פ מוחזר, אתם כולם מכירים, שעד הסנטימטר האחרון, שטח המגורים ושטח השצ"פ חוזרים. בנוסף על הטענות של נאמרו פה לגבי הנגישות, הפיתוח החדש מנגיש את כל המקום הזה, הוא לא היה נגיש, כי הפרשי הגובה מכל המגדלים. הפיתוח החדש הוא חלק מהתנאים שלנו מההיתר, נציג גם את כל המתקנים, את כל הרמפות שמסדירות, וכולל הפיתוח החוזר באזור שהיה בנוי כבניין. ומי שמכיר את המקום, זה גם מסדיר את הקשר בין הרחוב של מאיר בלבן, שהוא מאוד נמוך, מהרחוב של,

חגית:

(לא ברור).

אלי רכס:

חיות ושדרות נווה יעקב. בנוסף, וזה חשוב שהבניין הזה חי על השצ"פ פה, וגם הכניסה לבניין A, למרות שיש את הכניסה לחנייה מפה מבלבן, זה חלק, כל הקטע, הכול ע"פ התב"ע, יש לו כניסה ללא בינוי, השצ"פ פה, בין הבניין השני עם השצ"פ פה, בעצם הבניין הזה, בנגישות מלאה לשצ"פ, לטובת משחקים, ושהייה של האנשים. מוסדות ציבור נאמר גם אמירות כלליות, מוסדות הציבור בקומות הקרקע, ע"פ השצ"פ לפי הגדרות של הכמויות של הפרוגרמה.

אליעזר ראוכברגר:

רק תאמר לי עוד דבר אחד, זה שאלה קטנה, מה המרחק מהרכבת?

אלי רכס:

הרכבת פה,

חגית:

לא, ממש כאן.

אליעזר ראוכברגר:

אני יודע שהרכבת פה, אני רק רוצה לשאול אותך, מה המרחק, ואני רוצה שתגיד אתה, לא אני.

אלי רכס:

המרחק,

חגית:

(לא ברור) את הראשונה רגע,

אלי רכס:

30, אולי 150,

חגית:

הנה.

אליעזר ראוכברגר:

150,

חגית:

הנה, הנה הקו רכבת,

אלי רכס:

לא, פה,

חגית:

כן,

שרית כהן:

כן, זה.

אלי רכס:

זה שני בתים של,

שרית כהן:

זה רחוב,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אלי רכס:

זה (לא ברור), 100,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה. עוד משהו רוצה? עו"ד, אתה רוצה עוד להוסיף משהו? או להבין? אני חושב, בבקשה.

עו"ד אשר ברק:

בקצרה,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

עו"ד אשר ברק:

כעיקרון לבעלים אין התנגדות לתוספת של היחידות למעלה, זה לא מה שמעניין אותם,

אליעזר ראוכברגר:

הוא גם אמר את זה לזין, הוא רק אומר,

עו"ד אשר ברק:

מה שמעניין,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר, הוא אמר אם בהגינות, ובכנות, אני מאוד מעריך את זה גם. הוא אומר אדוני מה שהבטחת לי, תן לי, עכשיו לבריאות שיהיה לך.

עו"ד אשר ברק:

כל מה שאנחנו מבקשים אדוני, זה ש – באמת יקיימו את ההתחייבויות שלהם, כלפי הבעלים.

אליעזר ראוכברגר:

אתה חוזר על מה (לא ברור),

עו"ד אשר ברק:

אני רוצה להוסיף עכשיו, זה המשפט,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

עו"ד אשר ברק:

שכולם ישמעו כאן. אני לא רוצה שייווצר מצב שאתם תקבלו החלטה שהיא בעצם תחסום את בית הדין, משום שאם אתם תקבעו, שאתם מאשרים את התוכנית כפי שהיא, בית הדין יעמוד בפני (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

למה?

עו"ד אשר ברק:

משום שהוא לא יוכל לשנות את זה, אי-אפשר לשנות את זה,

חיים לוין:

הוא יגיד לו אי-אפשר לשנות, זה מה שהוא אומר כל הזמן, אי-אפשר,

דוברת לא מזוהה:

אפשר ותדון בכמה הוא חייב, או לא חייב,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, סליחה, אמר, כמה שהיא צועקת. אמר איך קוראים לזה? אמר עו"ד אורי ימין, שאין שום בעיה, אם יחייבו אותו בדברים האחרים, יגישו תוכנית שינויים נוספת,

חיים לוין:

אבל אני אגיד לך מה הבעיה, אני (לא ברור) את עו"ד, לבית הדין אין את היכולות, הוא מגיע כל דבר העירייה לא מאשרת, העירייה, אין לי את הכלים, אין לי שום יכולת להתמודד ולהגיד, זה כן אפשרי, לא אפשרי, אי-אפשר (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי.

חיים לוין:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

הבנו, הבנתי בסדר, תודה רבה, הדיון הסתיים, אנחנו ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה.

אריאל גולן:

לפני כן,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

תחדד את מה שהם אמרו ש - ,

חיים לוין:

לגבי הגז, סליחה,

אריאל גולן:

לגזי גז, לגבי מסתורים, לגבי מזגנים, תחדד.

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר את הכול,

אריאל גולן:

מה כן?

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר, הוא אמר אדוני גז יהיה לכם, חימום ביתי, שהוא לא רק לבישול.

חיים לוין:

מופיע, בהיתר מופיע,

יהודה פרוידגר:

בסדר, אז נכתוב בהחלטה,

אליעזר ראוכברגר:

בדיון פנימי, ואנחנו נקבל החלטות.

חיים לוין:

עכשיו לגבי מזגנים, אני רק רוצה לחדד,

אליעזר ראוכברגר:

על מה? יש אישור,

חיים לוין:

של חברת הגז.

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי, על הגג,

אריאל גולן:

זה בדיוק. על הגג מזגנים.

יהודה פרוידגר:

שם,

דוברת לא מזוהה:

לגבי מזגן, לגבי מזגן אין לנו בעיה עם ה - , זה עשרות אלפי שקלים לכל דייר. איזה 60 אלף שקל, שאני צריכה לשלם.

אליעזר ראוכברגר:

כן, טוב, תודה רבה, תודה רבה לכולם.

דוברת לא מזוהה:

על המזגנים, על המזגנים לא דיברנו.

אליעזר ראוכברגר:

שמה?

דוברת לא מזוהה:

מזגנים אנחנו לא מתנגדים, (לא ברור) זה פתרון בסדר, אם אין מסתור הגג, אבל הם רוצים שאנחנו נשלם את זה, שזה 60 אלף שקל לכל דייר, זה הבעיה.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) בהסכמים,

יהודה פרוידגר:

כתוב בהסכמים.

דוברת לא מזוהה:

לא,

דובר לא מזוהה:

בהסכם כתוב שצריך הכנה למזגן,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא עכשיו בא לדון על ההסכמים,

יהודה פרוידגר:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אם הוא אומר שהוא מכבד את ההסכם, אתם אומרים שאתם, אתם אומרים שהוא לא מכבד את ההסכם, זה יהיה דיון בבית הדין, לא פה,

יהודה פרוידגר:

לא, הם אומרים, מה שהם אומרים,

חיים לוין:

הטענה שלנו, הטענה שלנו היא,

יהודה פרוידגר:

יעשו מזגנים דירתיים, אז יעשו את המזגן. אם הוא עושה להם הכנה ל – (לא ברור), הם צריכים לממן וי.אר.אף, זה,

אליעזר ראוכברגר:

אז זה של בית הדין יכריע, לא אני,

חיים לוי:

אני לא, לא, אנחנו רוצים, אנחנו רוצים, הסיבה, אנחנו צריכים להגיע ל – וי.אר.אף. ובגלל שהוא לא עשה מסתור מזגנים. אנחנו רוצים,

עו"ד אורי ימין:

אבל צריך בכל מקרה,

חיים לוי:

שיסדר בהיתר השינויים הזה,

עו"ד אורי ימין:

להגיש היתר שינויים,

חיים לוי:

מסתור מזגנים,

עו"ד אורי ימין:

בשביל זה,

חיים לוי:

כל אחד,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה, הדיון הסתיים, תודה רבה לכולם. תודה, אנחנו ניכנס לדיון פנימי. תודה רבה.

עו"ד אורי ימין:

התשובה, אני רוצה שתתנו לנו אפשרות לשים את זה בשצ"פ.

אליעזר ראוכברגר:

את מה?

ישראל קלרמן:

אתה נורמאלי?

עו"ד אורי ימין:

את צובר הגז.

אליעזר ראוכברגר:

מה צובר?

יואל שבת:

למה שנשים צובר גז?

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה שריטה תהרוג אותך?

יואל שבת:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

מה קרה?

עו"ד אורי ימין:

אם הוועדה,

יואל שבת:

זה שייך לציבור,

עו"ד אורי ימין:

וועדה מקומית תחליט, רגע, אם חברת הגז תגיד שאי-אפשר לשים בתוך הבניין, את הצובר, אז נתנו לנו אפשרות לשים את זה במקום אחר.

יואל שבת:

לא, לא, אז אני אעצור לך את כל ההיתר, אתה תמצא מקום לצובר בתוך הבניין, ואחרי זה נשחרר לך את ההיתר עד שתמצא לזה מקום.

ישראל קלרמן:

מבחינת בטיחות, מה?

יואל שבת:

מה זה בטיחות? יש לי מלא צוברים בתוך הבניינים, מה הבעיה?

אליעזר ראוכברגר:

יש איכות סביבה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) הוא צריך,

יואל שבת:

מה? למה, למה לגרוע מהשצ"פ?

עו"ד אורי ימין:

קיבלתי תשובה טובה.

יואל שבת:

מה זה השטויות האלה?

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה לכולם, יואל, תודה, תודה לכולם.

עו"ד אורי ימין:

שאלתי את זה בשביל לשמוע אותך, יואל.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה.

יואל שבת:

לא בשבילי,

אליעזר ראוכברגר:

תודה. קדימה. תודה. אנחנו ניכנס לדין פנימי, תודה רבה.

עו"ד אורי ימין:

פעם היו עושים את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אורי. שחרר אותנו.

יואל שבת:

שיהיה להם גינה שיוכלו לשחק בה, הילדים צריכים לשחק ליד צובר.

עו"ד אורי ימין:

צודק.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד אורי ימין:

אבל עם כל השיטה הזו של הצוברים, היא מסוכנת.

ישראל קלרמן:

תפסיקו לבנות.

עו"ד אורי ימין:

מה?

יואל שבת:

לא, מותר להם לבנות, אבל לעשות את זה נכון.

עו"ד אורי ימין:

לא, לא, בכלל צוברים, אנשים מתים מפחד. תודה רבה.

אלדד רבינוביץ':

טוב שלא עפים טילים במדינה הזאת.

יהודה פרוידגר:

איזה קטע הזה, כל מי שהיה רשום בהתנגדות, אחד שלא היה (לא ברור). לייזר, כל ההתנגדויות הן כתובות, לא היה אחד שלא היה כתוב בהתנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

אחד שדיבר לעניין, אגב אני רוצה להעריך את הדיירים שבחרו ללכת לשלוח לבית הדין, מישו מהדיירים, שהוא באמת,

יהודה פרוידגר:

ברכי.

אליעזר ראובברגר:

ברכי, הוא דיבר כן, הוא באמת, הוא דיבר לעניין, מדבר בצורה מקצועית, נורמאלית נכונה, לא צרחות ולא קללות, ולא טינופים, טוב, שנייה, בואו, בואו רגע, שנייה, רק שנייה יוחנן, בואו קודם כל נדבר על ההתנגדויות שאני חושב שהם באמת, הן לא, לא רלוונטיות, כמו נושא של חנייה, הולכים להכניס פה,

ישראל קלרמן:

איפה?

אליעזר ראובברגר:

להיפך, להקל על החנייה ברחוב, משום שגם אלה מהדיירים היום, שחנות מורידים אותם ללמטה, כך שמבחינת חנייה הולכים להקל על חנייה ברחוב, כל הנושא של הבעיות הציבוריות, יש להם פתרון, הפגיעה בשצ"פ, הם יחזירו את זה. כך שכל הדברים האלה, ואנחנו עושים, הנושא של צפיפויות וכל זה, אנחנו מדברים על 100 מטר, 100, 150 מטר מהרכבת. אין ספק שהרבה ישתמשו ברכבת, זה יוריד עומס מה - , מהכבישים ומהמכוניות, לא לגמרי, אבל לכן הוא נותן חנייה לפי תקן, לכן כל החניות האלה, כל ההתנגדויות האלה, דינם,

אריאל גולן:

צל, אור, צל, מחשיך,

אליעזר ראובברגר:

דוחים אותם. לגבי הנושא של אור, שמש, בוא כבר היום יש שמה את הבנייה שהיא תואמת תב"ע. מותרת,

יוחנן וייצמן:

אין שום (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

אין שם גם (לא ברור), עוד דבר, מדובר פה בסך הכול ב - , סגירה של נסיגה, לכן גם אין תוספת קומות, יש שם בעצם סגירה של נסיגה כמו שראינו, ולכן גם זה, אנחנו דוחים את ההתנגדויות. נשאר לנו בעצם הדבר העיקרי, שבאו הדיירים, נציגי הבעלים בעצם, דיירים ובעלים. אמרו - תשמע, היזם התחייב לנו א', ב', ג', ד', הוא לא מכבד את זה, זה נמצא בבית הדין. אני מציע, יוחנן, תוכל אחר כך לדבר. אני מציע שאנחנו נקבל החלטה, שאנחנו מאשרים את הקלה, והתוספת יחידות דיור, אבל בכפוף,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אי-אפשר,

אליעזר ראובברגר:

למה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כי וועדת ערר כבר, החזירה לנו תיקים ככה, באותה צורה של מפקחת ב - , בנזיפות.

יואל שבת:

לא, קודם כל אתה צריך סיי את הוועדה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא אמרה אתם לא תחליט בכפוף למפקחת, אתם תגידו או דחיית,

ישראל קלרמן:

דוחה את ההכרעה,

אליעזר ראובברגר:

אני אמרתי מפקחת?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אותו דבר גם פה, לא להחליט בכפוף לתנאי נוסף,

יואל שבת:

דווקא ההיפך, מעבר,

אליעזר ראובברגר:

אנחנו עושים את זה בהרבה, הרבה דברים לאשר, בכפוף.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לאחרונה היא,

אליעזר ראובברגר:

זאת אומרת כל ה - , כל התיקים שאנחנו מאשרים בכפוף לא, לא עובר?

יואל שבת:

(לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

תנאי שאי-אפשר להוסיף,

ישראל קלרמן:

עוד משהו,

יואל שבת:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

לא תיקון,

אליעזר ראובברגר:

בכפוף לתיקון שיעשה 40 מטר,

ישראל קלרמן:

תבין מה הוא אומר,

יואל שבת:

לייזר, אתה צודק,

אליעזר ראובברגר:

אני לא אמרתי בכפוף לבית הדין,

ישראל קלרמן:

אז לא,

אליעזר ראובברגר:

אני לא אמרתי,

ישראל קלרמן:

את המשפט, רגע, חברים,

אליעזר ראובברגר:

אני לא סיימתי את המשפט,

ישראל קלרמן:

אילנית, הוא לא סיים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

אילנית, הוא לא סיים את המשפט. בוא נשמע אותו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם לא מסכימים.

ישראל קלרמן:

כפוף למה, תשמעי רגע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כפוף למה?

אליעזר ראובברגר:

אני אמרתי בכפוף לכך, שאם, שהיה והדיירים, והיזם יגיעו להסכמה,

יואל שבת:

הסכמות.

אליעזר ראובברגר:

בהסכמה, לא משנה כרגע איפה, כן? זה יכול להיות הסכמה בבית הדין, זה יכול להיות הסכמה סביב השולחן מחר בבוקר. כן? שצריכים לתקן את הנושא של חדר עגלות, ואת ה – חדר אופניים, אז הם הגישו תוכנית שינויים לכך, זה מה שאמר אדון אורי,

ישראל קלרמן:

לא,

אריאל גולן:

לא,

ישראל קלרמן:

זה לא מה שהוא אמר,

אריאל גולן:

הוא הציע משהו אחר,

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

תנאי להפצה לגורמים,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

עכשיו תטמיע את זה, לא, לא,

יואל שבת:

למה?

ישראל קלרמן:

תטמיע את זה עכשיו, מה אתה אומר לי?

יואל שבת:

הם יביאו הסכמות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בוודאי,

ישראל קלרמן:

לייזר, לא זה, לא,

יואל שבת:

מה הקשר? זה שתי קומות, אתם,

ישראל קלרמן:

לייזר, או,

יואל שבת:

תפרידו בין שני דברים, אתם, אתם,

ישראל קלרמן:

לא, לא, שנייה, להטמיע את זה כבר, אלא אם כן, אתה רוצה (לא ברור),

יואל שבת:

מה הקשר?

ישראל קלרמן:

אתה לא יכול להגיד, הם הגישו,

יואל שבת:

מה זה קשור? על מה?

אריאל גולן:

לחדר עגלות,

ישראל קלרמן:

הסכמה?

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, תנאי להיתר הגשת (לא ברור),

אריאל גולן:

אומרים לך,

ישראל קלרמן:

תנאי להיתר,

אליעזר ראובברגר:

ואם בסוף הם יוותרו להם?

יואל שבת:

הם ישנו את התוכניות,

ישראל קלרמן:

אין לי בעיה, אז הגשה, אז הגשה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לאשר, בדיוק, לאשר,

ישראל קלרמן:

יש היתר ביד כבר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה יכול לאשר,

יוחנן וייצמן:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כמו שאתה עושה,

יוחנן וייצמן:

תנאי להיתר, תנאי (לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

במידה ושיחזרו, ו - ,

ישראל קלרמן:

(לא ברור), אין לי בעיה,

יוחנן וייצמן:

לא, תנאי להיתר, תנאי להיתר,

ישראל קלרמן:

יש להם היתר ביד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

ישראל קלרמן:

תוכנית, הגשת תוכנית שינויים,

אליעזר ראובברגר:

רגע, רגע, שנייה, יואל ואילנית מציעים הצעה אחרת, כן מה?

יואל שבת:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

יואל שבת:

אותה הצעה שאמרת, אתה הצעת.

אליעזר ראובברגר:

שמה? אבל בניסוח אחר.

יואל שבת:

לא, בדיוק, את רוצה לחזור על הדברים?

עו"ד אילנית מיכאלי:

בדיוק, את הניסוח,

אליעזר ראובברגר:

שמה? מה הניסוח שלה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

רק הניסוח כמו שאמרת,

ישראל קלרמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

שמה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

במידה ו - , יחזרו, במידה ותהיה הסכמה, יחזרו (לא ברור),

יואל שבת:

שהוועדה מאשרת את הבקשה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יואל שבת:

במידה ותחול הסכמה בין הדיירים, בין המבקשים המתנגדים לבין הדיירים, או דרך הליך משפטי כזה או אחר, המבקשים מתחייבים, לעדכן את התוכניות, בהתאם, זה הכול.

אליעזר ראוכברגר:

זה יהיה תנאי להיתר?

שרית כהן:

תנאי להיתר,

יואל שבת:

תנאי להיתר,

שרית כהן:

זה הסכמה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

שרית כהן:

הסכמה.

יואל שבת:

או הסכמה או החלטה,

שרית כהן:

או החלטה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

התנאי יהיה,

ישראל קלרמן:

שנייה, שנייה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש חובה להסכמה?

ישראל קלרמן:

שנייה,

שרית כהן:

או הסכמה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

או רק אפשרות?

ישראל קלרמן:

לא, תנאי להיתר הזה מה?

אליעזר ראובברגר:

תנאי להיתר הזה,

ישראל קלרמן:

לתקן את התוכניות,

יואל שבת:

כן,

שרית כהן:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה רוצה רק הסכמה,

יואל שבת:

לא, למה?

שרית כהן:

אם יהיה צורך,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה נותן אפשרות לתקן משהו,

יואל שבת:

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה רוצה את זה,

ישראל קלרמן:

בהיתר הזה,

יוחנן וייצמן:

בהיתר הזה, בנקודה הזאת.

ישראל קלרמן:

בהיתר הזה, לא הגשה אחרת.

אליעזר ראובברגר:

בהיתר הזה,

יוחנן וייצמן:

עוד יותר טוב.

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה שהם יקבלו,

יואל שבת:

זה זה,

אליעזר ראוכברגר:

מה שמגיע להם,

ישראל קלרמן:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

והסכמות,

יואל שבת:

נאשר,

אליעזר ראוכברגר:

או החלטה של בית דין, לא, אני לא מתערב.

ישראל קלרמן:

שלא יברח לי.

יואל שבת:

הוא לא יברח.

שרית כהן:

הסכמה של, (לא ברור).

ישראל קלרמן:

בהיתר הזה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

או הסכמות או החלטות, כן, זה מה שאמרתי,

אריאל גולן:

לא יוצא היתר, תנאי להיתר,

אליעזר ראוכברגר:

תנאי להיתר זה יהיה,

שרית כהן:

הסכמה ותיקון במידת הצורך.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

שרית כהן:

הסכמה ביניהם, ותיקון התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

הסכמה, או החלטה של בית דין,

יואל שבת:

החלטת בית דין,

שרית כהן:

כן, ברור,

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

החלטה של בית דין,

ישראל קלרמן:

או הסכמה, או החלטה, להיתר, ולהטמיע בהיתר הזה לפי החלטות להסכמות, כן.

יואל שבת:

למה לא טוב?

עו"ד אילנית מיכאלי:

בגלל הפסיקה האחרונה של וועדת ערר,

יואל שבת:

לא, הכול בסדר, למה?

אריאל גולן:

תנאי להיתר, זה לא יכול להיות?

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא נזפה בנו.

ישראל קלרמן:

שמה? שמה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא כעסה עלינו,

ישראל קלרמן:

שמה?

יוחנן וייצמן:

אז היא כעסה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר, אפשר להגיד טוב, אנחנו, הסכמה עוד פעם.

ישראל קלרמן:

מה הסכמת בית דין? למה הסכמת בית דין?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, בוא תראה מה היא עשתה,

אריאל גולן:

החלטת בורר,

יואל שבת:

אז מה תעשה עכשיו? מה תעשה עכשיו?

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא תיתן הוצאות,

אליעזר ראובברגר:

אם זה בורר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

יואל שבת:

תביא את החלטה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא אומרת ככה,

יואל שבת:

עכשיו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא הכלל שלה לגבי, אני אומרת שזה היה הנושא של המפקחת, היא אמרה או, לדחות את ההכרעה ולתת למפקחת להכריע, או להכריע וזהו.

יואל שבת:

מה מפקחת,

אליעזר ראובברגר:

אני מכריע תכנונית אבל, אני לא מכריע על ההסכמים.

יואל שבת:

לא, אני יכול להגיד לה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז אנחנו יכולים להגיד שאנחנו לא מסוגלים לעמוד בזה, וזהו.

יואל שבת:

אגב בעבר מה שעשינו, אילנית, שהיינו שולחים למפקחת, בלי עמדה של הוועדה, היא הייתה מחזירה את זה להתנגדויות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל זה (לא ברור), יואל, תשאל את שני בבאני, היא אמרה שהיא נותנת הוצאות, הנה, אני רוצה, אתם יכולים לשמוע את מני,

אליעזר ראובברגר:

בסדר,

שרית כהן:

מאפשרת תיקון תוכניות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה היה, שעות בדיון של שעות, עם צעקות, והיא הייתה אנחנו מוסיפים תנאים, והיא תיתן הוצאות.

שרית כהן:

אבל אילנית, מאפשרים לתקן את התוכניות. בהחלטה של בית הדין או הסכמה.

יוחנן וייצמן:

אז אתה יכול להסביר לנו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לדעתי, לכן אני לא מבינה איך אפשר אחרת, אני אומרת לכם את האמת, אני לא מבינה איך אפשר אחרת.

שרית כהן:

לאפשר לתקן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה מה שהיא אמרה,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה אחרת, אני לא מבין ,

שרית כהן:

אנחנו מוציאים היתר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה שהיא, היא רוצה שאו נדחה את ההכרעה, או נחליט בלי תנאים,

אליעזר ראוכברגר:

למה בלי תנאים?

שרית כהן:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

זה (לא ברור) להיתר. יש פה מיליון תנאים להיתר, למה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני אומרת שאני לא מסוגלת,

אליעזר ראוכברגר:

היא רוצה (לא ברור) שאנחנו נבטל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני בפירוש אומרת שאנחנו לא מסוגלים לעשות את זה. זה בלתי אפשרי,

שרית כהן:

אנחנו לא מוציאים את ההיתר, אבל אנחנו לא נוציא את ההיתר, עד שנקבל או הסכמה, או החלטה של בית הדין.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הנה, היא אמרה (לא ברור), היא אמרה שהיא תיתן הוצאות.

יואל שבת:

אני אבוא הפוך על הפוך.

אליעזר ראוכברגר:

עיריית ירושלים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

באיזה תיק,

יואל שבת:

רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

עיריית ירושלים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

באיזה תיק,

יואל שבת:

רגע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תיק שהיא אמרה לעצמה להתנות.

יואל שבת:

לייזר, יש לי הצעה, אני בא הפוך על הפוך, וועדת ערר קבעה את מה שהיא קבעה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נו,

יואל שבת:

אם יהיה שינויים שזה יחזור פה לדיון פנימי, החלטה נוספת, בסדר?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז זה מה ש - ,

שרית כהן:

בסדר.

יואל שבת:

בסדר?

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה מה שהיא רוצה,

יואל שבת:

זהו, גמרנו.

שרית כהן:

בסדר.

יואל שבת:

נגמר האירוע.

שרית כהן:

גם טוב.

אליעזר ראובברגר:

שמה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

יואל שבת:

כל שינוי שיהיה, כל שינוי שיהיה בתוכניות ויוסכם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא יוצא היתר,

יואל שבת:

לא יוצא, שזה יחזור רק את החלקות,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אז בית הדין יגיד, (לא ברור),

יואל שבת:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רוצה לכבול את ידי בית הדין.

ישראל קלרמן:

לא,

יואל שבת:

אתה לא כובל שום דבר, מה היא אומרת? אתה לא צריך כוועדה בסופו של דבר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

להוסיף תנאים, ככה היא רואה את זה,

יואל שבת:

אם אתה בוועדה, אתה צריך בסופו של דבר לאשר את התוכנית המוגמרת, שהיא מסוכמת מבחינתך, ואין בה,

אריאל גולן:

אז שיחזירו את זה לוועדה עוד פעם,

אליעזר ראוכברגר:

אם ככה, בסדר,

אריאל גולן:

שיחזירו את זה לוועדה הבאה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, אם ככה, אם ככה אני רוצה, אני רוצה בניסוח של ההחלטה, כן? משהו כזה, הוועדה דורשת מהיזם לכבד,

שרית כהן:

שנייה מה?

אליעזר ראוכברגר:

הוועדה דורשת מהיזם לכבד את כל ההתחייבויות שלו, וההסכמים שיש לו מול הדיירים. כולל בנושא לובי,

יואל שבת:

צובר גז,

אליעזר ראוכברגר:

צובר גז, חימום גז.

יואל שבת:

חימום גז.

אליעזר ראוכברגר:

חימום גז, חדר עגלות, חדר אופניים, מסתורי מזגנים,

יוחנן וייצמן:

אז צריך לראות את זה בהיתר אבל,

יואל שבת:

הכול (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, ועוד, כן? לאור טענות הדיירים על כך שה - , שחלק מה - , שלפחות חלק, לפחות חלק מהסיכומים בנושאים הנ"ל לא מכובדים,

יהודה פרוידגר:

שנמצאים בבוררות,

אליעזר ראוכברגר:

כן, ואף נמצאים בבוררות, לא משנה איפה, בבוררות,

יהודה פרוידגר:

בהליך בורות.

אליעזר ראובברגר:

הוועדה מחליטה כדלקמן, הוועדה מאשרת את התוספת, את הקלה, של ה – 6 יחידות, 6 יחידות
דיור,

יוחנן וייצמן:

זה לא הקלה שתי יחידות, ההקלה היא בקומות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ההקלות,

אליעזר ראובברגר:

בקומות, אבל שהם בעצם, 6, זה לא קומות, זה סגירת ה - ,

יהודה פרוידגר:

ההקלות המבוקשות,

אליעזר ראובברגר:

ההקלות המבוקשות, אוקי, הקלות מבוקשות, כן? יחד עם זאת,

חיים כהן:

נכון,

אליעזר ראובברגר:

כן? ככל,

יואל שבת:

ההתנגדות,

אליעזר ראובברגר:

ככל וה - , או בעתיד יהיו שינויים בעקבות הבוררות, או בעקבות הסכמה, בין הדיירים, ובין היזם,
כן? הנושא יחזור לדיון בוועדה.

אריאל גולן:

רגע, אבל איפה אתה,

חיים כהן:

אני רוצה לשאול שאלה,

אריאל גולן:

להוציא היתר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע, לגבי ההיתר,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה מה?

אריאל גולן:

אמרת שהוא לא יוציא היתר,

חיים כהן:

רגע שנייה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תיתן זמן, תכתוב זמן,

חיים כהן:

שנייה שנייה לייזר, לא כדאי יותר, הצעה, אני לא יודע, אני לא חולק על ההצעה שלך, היא בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

חיים כהן:

פשוט לתת להם 60 יום,

אליעזר ראוכברגר:

רגע שנייה, בוא נשאל קודם כל את אילנית, אם ה - , עד כאן זה בסדר.

חיים כהן:

לא, שנייה, שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

מה? לדחות את ההכרעה?

חיים כהן:

לא, 60 יום, להביא החלטה מהזה, ואז הוועדה תקבל החלטה, אתה לא אומר מה אתה מקבל,

אליעזר ראוכברגר:

יש רק בעיה אחת, שזה כבר נמשך שמה כמעט שנה.

חיים כהן:

לא, אבל ברגע,

אליעזר ראוכברגר:

המסמך הזה, אתה יודע ממתי הוא? לפני חצי שנה,

חיים כהן:

אני צריך אחרי, אז,

אליעזר ראוכברגר:

זה המסמך שהוא מסיר את ההתנגדות,

חיים כהן:

אתה בא (לא ברור), אומר - תקשיב, אתה לא הולך לתת את ה - 60, (לא ברור),

אריאל גולן:

היום,

עו"ד אילנית מיכאלי:

קיבלנו שלושה חודשים לתת הכרעה,

חיים כהן:

אמרתם שהוא יוציא היתר, יש לי עוד הסכמה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז בסדר, אז אם תיתן לו שלושה חודשים לזה.

אליעזר ראובברגר:

יותר טוב,

חיים כהן:

עכשיו הוא רוצה,

אריאל גולן:

להוציא היתר, לייזר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע,

ישראל קלרמן:

זה תנאי להיתר,

שרית כהן:

לא, זה יהיה תנאי,

יואל שבת:

מבחינתנו סגרנו את האירוע,

ישראל קלרמן:

זה תנאי להיתר, היא אמרה, מה? אומרת, מה אתה רוצה?

אריאל גולן:

מה תנאי להיתר? שמה?

ישראל קלרמן:

תנאי להיתר, תשאל את שרית.

יוחנן וייצמן:

אנחנו צודקים, (לא ברור).

שרית כהן:

אם יום שלם,

חיים כהן:

אנחנו לא מכירים, אנחנו (לא ברור),

אריאל גולן:

אתה יודע כמה זמן הם?

חיים כהן:

מה אני בא ואני אומר, לתת 60 יום,

אריאל גולן:

לא יוצא היתר,

חיים כהן:

תביאו החלטה, אם לא, אני מקבל החלטה, נגמר הסיפור.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) מה הסיפור.

חיים כהן:

אתה לא אומר מה מקבל החלטה.

נלי צדוק:

יואל, מה הקוד?

חיים כהן:

שייקח החלטה, (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

אז פה נתתי,

ישראל קלרמן:

פה יותר טוב, פה הוא נותן להם, לא,

אליעזר ראוכברגר:

פה נתתי יותר טוב, פרסום הכרחתי אותם, שאם באים וקובע משהו, יחזור לפה, ואז אני אתפוס אותם ככה.

חיים כהן:

אבל אני,

אריאל גולן:

אבל איך אתה קורה שהוא לא יוציא היתר?

חיים כהן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה, זה שמעתי, זה שנייה,

יוחנן וייצמן:

ב – 60 יום לא מוציאים היתר, בוא נירגע.

אריאל גולן:

לא משנה, אז איך אתה רוצה שלא יוציאו היתרים?

ישראל קלרמן:

לא, זה,

אריאל גולן:

החלטנו ואמרנו, (לא ברור), ולהביא, ולחזור עם תוכנית מתוקנת,

חיים כהן:

ו – 60 יום תן להם להתבשל, לתקן.

שרית כהן:

למה 60?

חיים כהן:

אנחנו באמת, אנחנו לכאורה הולכים לצד של לוי, לכאורה.

אליעזר ראובברגר:

כן,

חיים כהן:

הוא לא הבין,

אליעזר ראובברגר:

נכון,

חיים כהן:

מה ההסכמות שיש, אתה רואה שעדיין בזה (לא ברור), לא יודע, יכול להיות שהוא צודק, אבל יכולים מצד שני, איך הוא אמר יש (לא ברור)?

אליעזר ראובברגר:

אני נתתי, וקיימתי.

יהודה פרוידגר:

ועמדתי,

אריאל גולן:

הוא הסביר לך סחיטה לא תקף.

אליעזר ראובברגר:

לא, יש דברים,

יוחנן וייצמן:

מה זה סחיטה?

חיים כהן:

מה זה סחיטה?

יוחנן וייצמן:

למה צריך?

יהודה פרוידגר:

עמדתי בהתחייבויות,

אליעזר ראוכברגר:

גם על החדר עגלות, הוא אומר נתתי אמנם בתפזורת, אבל במסמך לא כתוב ככה.

חיים כהן:

(לא ברור) כזאת,

אליעזר ראוכברגר:

לא כתוב שזה יהיה במקום אחד.

אריאל גולן:

בלובי,

חיים כהן:

התב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

לא, כתוב שיהיה לובי, בנפרד, לא כתוב שזה יהיה ביחד.

אריאל גולן:

שמעתי אותך, היה נשמע,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, זה,

יהודה פרוידגר:

לובי, לובי 40 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

זה שתי סעיפים,

יהודה פרוידגר:

לובי,

אליעזר ראוכברגר:

זה שתי סעיפים, זה שתי סעיפים,

יוחנן וייצמן:

אפשר לשאול שאלה? תגידי לי, בנספח הבינוי במקום שהוא כעת שם את ה - , (לא ברור) בקומת הקרקע, מה נמצא?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני הייתי נותנת איזה שהיא תקופה של,

שרית כהן:

שינוי (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

הנספח איך הוא הראה.

שרית כהן:

אני לא יודעת,

חיים כהן:

אני חושב שהכי ראוי,

אליעזר ראוכברגר:

60 יום?

חיים כהן:

60 יום.

שרית כהן:

לפתוח אותו?

עו"ד אילנית מיכאלי:

60 יום,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע לקרוא תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

60 יום.

יואל שבת:

כן, הוא יכול,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שלא (לא ברור) בהיתר, יתקדם, אבל לא יוצא היתר, מסוים,

יהודה פרוידגר:

מה?

חיים כהן:

ואם הוא ידע שאם הוא לא עושה, הוא (לא ברור).

שרית כהן:

לפתוח אותו?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז הייתי נותנת 3 חודשים, שבהם לא יוצא היתר,

יהודה פרוידגר:

אז תוריד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא יוצא.

יהודה פרוידגר:

חיים, אם אתה רוצה להכניס,

ישראל קלרמן:

לא, הוא רוצה, (לא ברור), חדר עגלות.

אליעזר ראוכברגר:

היא אומרת שזה, המטרה, זה מה בדיוק מה שרציתי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

חיים כהן:

לא,

אליעזר ראובברגר:

זה מה שאני רציתי, את בלמת אותי. אני הצעתי את זה,

יואל שבת:

הוגן,

יהודה פרוידגר:

היה אומר, (לא ברור) הזאת,

(מדברים ביחד)

יהודה פרוידגר:

1 – 600, 1 ל – 7, למה?

יואל שבת:

לאשר את הבקשה. אני אומר לכם הוגן, הוא אומר אני חלק עשיתי, אולי (לא ברור). שני הצדדים
לאשר את הבקשה, להטמיע כל הסכמה, או כל דבר זה בתוכנית, לעת הוצאת היתר, זה הכול.

חיים כהן:

לא,

יואל שבת:

זה הכול.

אריאל גולן:

ויהיה לו את ההסכמות כאילו?

יואל שבת:

כן, למה לא (לא ברור) כלפי היזם.

אריאל גולן:

אתה אומר לא יוציאו את ההיתר, עד שלא נראה מה ההסכמות.

יואל שבת:

בדיוק,

אריאל גולן:

של הדיירים,

יואל שבת:

בדיוק,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר,

אריאל גולן:

הכי פשוט,

יואל שבת:

זה הוגן, זה הוגן כלפי היזם,

אריאל גולן:

הכי פשוט לא יוצא היתר עד שיביאו את הסכמות של הדיירים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הסכמות הדיירים, או הכרעת,

אליעזר ראובברגר:

אבל אילנית לא הסכימה.

אריאל גולן:

עכשיו מסכימה, הנוסח הזה היא מסכימה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני אומר לך שזה יש בעיה, אבל בסדר, אני גם, אני גם לא מבינה איך עושים את זה.

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני לא מבינה, כי,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

מאוד מאוד קשה,

אריאל גולן:

לא, לא הוא יכול,

עו"ד אילנית מיכאלי:

למפקחת.

יואל שבת:

היה צריך ללמוד את התב"ע,

חיים כהן:

אני חושב שאם אנחנו ניתן 60 יום, ולא יגיעו להבנות,

יוחנן וייצמן:

90 יום.

חיים כהן:

או 90 יום, ולא יגיעו להבנות, כשהתיק יגיע, אז אנחנו נוסיף את ההיתר, את ההכרעה, אני אומר
נותן 90 יום, להגיע להסכמות, להגיע להבנות, ואז אנחנו לוקחים החלטה, אנחנו לא נגיד מה, אבל
אם עד אז כשזה יגיע להחלטה, לא יגיעו להבנות, אז אולי אפשר לשקול את ההתניה שאת אומרת,
שלא תצא היתר,

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים כהן:

ואז אי-אפשר כבר לבוא אלינו בכזה ביקורת, אל תשימו,

אליעזר ראובברגר:

בסדר, אני, אני נוטה יותר לזה, לא, לא יודע גם וועדת ערר, לא יודע בדיוק מה, בוא נדחה עם זה ב -
, ניתן להם,

יואל שבת:

90 יום,

אליעזר ראובברגר:

נדחה את ההכרעה ל – 90 יום, בשביל,

אריאל גולן:

לדחות את הכול להכרעה.

ישראל קלרמן:

למה (לא ברור)?

אליעזר ראובברגר:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני אספר לך עוד מעט.

אליעזר ראובברגר:

בסדר,

ישראל קלרמן:

טוב.

אליעזר ראובברגר:

אנחנו דוחים, לדחות את ההכרעה ל – 90 יום, על מנת לתת לצדדים למצות את הליך הבוררות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תשאל את שני בבאני,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, שנייה, על מנת לתת לצדדים, אילנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו דוחים את ההכרעה ב – 90 יום,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

על מנת לתת לצדדים, למצות את הליך הבוררות, או לחלופין להגיע להסכמות.

יהודה פרוידגר:

לקבל החלטה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אני גם הייתה לי שיחה עם הדס,

אליעזר ראוכברגר:

לאחר 90 יום שהתיק יחזור לוועדה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל היה סיפור מזה,

חיים כהן:

מה אז אתה רוצה להכניס פה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע, סיימתם?

חיים כהן:

ואז אני רואה,

שרית כהן:

90 יום לדיון?

יהודה פרוידגר:

כן, כן,

שרית כהן:

גם אם לא הגיעו?

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

עו"ד אילנית מיכאלי:

עם התיק הזה, בסדר?

יואל שבת:

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

פשוט לא הגיוני,

יואל שבת:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, סיימנו בהתאם למה שהכתבנו, עוד פעם אילנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

חזרנו מהתייעצות, בואי, תקריאי עוד פעם את ההחלטה, או שרית, שרית תקריאי את.

שרית כהן:

אין לי את הפתיח,

אליעזר ראוכברגר:
אילנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוועדה דורשת מהיזם לכבד את כל ההתחייבויות שלו, כלפי הדיירים לרבות לובי, צוברי גז, חדרי עגלות, חדרי אופניים וכולה, חדר אופניים וכולה, לאור טענות הצדדים,

ישראל קלרמן:
גם מסתור זה לא?

אליעזר ראוכברגר:
זה מזגנים, זה מזגנים.

עו"ד אילנית מיכאלי:
כי לפחות חלק מהסיכומים הנ"ל לא מכובדים, ונמצאים בהליך בוררות,

ישראל קלרמן:
לא, היא לא כתבה,

עו"ד אילנית מיכאלי:
הוועדה מחליטה לדחות את ההכרעה ב – 90 יום, על מנת למצות את הליך הבוררות, או להגיע להסכמות. לאחר מכן הבקשה תחזור לדיון פנימי.

חיים כהן:
רגע, רגע, לא, לא,

שרית כהן:
על מנת לתת לצדדים למצות את הליך הבוררות,

עו"ד אילנית מיכאלי:
הוא אומר שהוא לא עשה מזגנים, אז,

שרית כהן:
או לחילופין להגיע להסכמות.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל מה שדחינו התנגדויות שדחינו גם לכתוב את זה, זה ללא (לא ברור),

שרית כהן:

כן,

יוחנן וייצמן:

כל ההתנגדויות לגבי,

אליעזר ראוכברגר:

שמש, חנייה, רעש, מה איך קוראים לזה? השצ"פ,

שרית כהן:

הציבור,

אליעזר ראוכברגר:

ציבור, כל זה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני אתן לך את זה,

שרית כהן:

לאחר 90 יום, אנחנו נביא את זה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון. טוב, חברים, אנחנו עוברים לתיק הבא. תודה רבה. שרית, תודה.

שרית כהן:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

שרית, יובא להכרעה בדיון פנימי.

שרית כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

היא כתבה,

שרית כהן:

להחזיר לדיון פנימי.

אליעזר ראוכברגר:

גם את ההחלטה לדיון פנימי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה פה, (לא ברור).

יואל שבת:

לא,

ישראל קלרמן:

כן.

יואל שבת:

הוא כרגע ביקש דירה בלובי?

ישראל קלרמן:

כן. כן, ככה היא אמרה לי,

שרית כהן:

ללא זימון.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

שרית כהן:

להביא לך את זה,

ישראל קלרמן:

זה דירה.

שרית כהן:

בסדר?

יואל שבת:

שרית הוא ביקש,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה?

יואל שבת:

דירה בלובי?

ישראל קלרמן:

דירה נוספת בלובי, על חשבון ה - ,

יואל שבת:

בשטח הלווי, אני לא ראיתי דבר כזה,

יוחנן וייצמן:

זה השאלה שלי הייתה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, מה פתאום,

יואל שבת:

מה פתאום, ישראל,

ישראל קלרמן:

כן,

יואל שבת:

אתה סתם נדלק,

ישראל קלרמן:

היא אמרה לי,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

דקה, אני לא, לא, אני שאלתי,

ישראל קלרמן:

וייצמן, רגע,

יוחנן וייצמן:

האם בהיתר הקודם,

יואל שבת:

יוחנן אמר לך,

יוחנן וייצמן:

אני שאלתי שאלה נורא פשוטה שאני רוצה להבין אותה, האם ההיתר נקודה אפס, שונה בנספח הבינוי, בנוגע ללובי?

שרית כהן:

שאלת בנספח הבינוי, זה ככה, הנה אתם רוצים,

יוחנן וייצמן:

הנספח בינוי נותן, זה השאלה,

יואל שבת:

טוב, אנחנו בתיק הבא, זהו.

יוחנן וייצמן:

זה השאלה היחידה ששאלתי,

ישראל קלרמן:

טוב מיצינו הוא צודק,

יואל שבת:

כו,

אליעזר ראוכברגר:

חברים די, שרית. תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא יודע לבדוק את זה.

סיום הדיון